

Giới thiệu Định Mệnh Hôn Nhân

Định Mệnh Hôn Nhân của tác giả Hoa Xoan Tâm là một tác phẩm truyện ngắn lãng mạn xoay quanh mối quan hệ giữa những con người đang ở tuổi 17.

Kiều Nhi - An Thy - Quỳnh Như là bộ ba những cô gái thân thiết với nhau như người một nhà tuy tính tình có khác nhau cũng như trái ngược với nhau một chút. Bọn họ đều có quan hệ với Khang và Nhi là bạn gái của anh.

Thiên An là người mà An Thy yêu thầm, anh là một con người đẹp trai, vui tính và dễ gần. Khoa Trường cũng thế, anh dễ gần và yêu thầm Quỳnh Như. Triệu là một công tử đẹp trai lạnh lùng và cả ba bọn họ đều có quan hệ với Khang.!!

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Định Mệnh

- Aaaaaaaa_Hoàng loạt tâm thanh thật dài phát ra từ phòng 301 của một khách sạn năm sao.

- Anh....anh....là....ai làm gì ở đây??_Nó ngạc nhiên khi thấy hấn nằm cạnh nó.

Hấn chợt thức khi nghe tiếng hét của nó. Hấn ngạc nhiên nhìn nó.

- Cái này tui hỏi cô mới đúng chứ sao hỏi tui??

- Sao tui biết chứ?? Anh....anh....!

- Cái gì? vô phòng người khác mà còn thế nữa hả?_Hấn gất và lạnh lùng

- Đúng là ko hơi đâu cãi với anh! Biến thái_ nó nói lè lưỡi và bước xuống giường nhưng....

- Aaaaaaaa! Sao.....sao.....tui.....lại.....mặc.áo.....anh.....vậy?_Nó hét lên đầy lo lắng

Nhìn nó bây giờ trên người mặc áo sơ mi màu trắng có viền quanh cổ màu đen phủ xuống gối. Nó bây giờ rất ư là sexy, Hấn chợt nhìn thấy nó, Nhưng hấn bây giờ cũng chẳng có gì....

- Cô/anh đã làm gì tui hả?_Cả hai đồng thanh

- Huhuhuhuanh....anh...đã.....huhuhuhu_Nó òa lên khóc. Nó là con bé lúc nào cũng cười nhưng hôm nay nó đã khóc. Nước mắt lăn dài trên hai má....

Hấn ko biết nói gì ngoài cách nhìn nó khóc "Thật ra mọi chuyện là sao đây?? Minh đã với cô bé đó sao??". Hấn chợt tỉnh khi nghe nó hét:

- GIỜ TÍNH SAO ĐÂY HẢ?_nó hét lên nước mắt thật dài.

- Làm sao là làm sao?_Hấn bối rối

- Huhuhu làm sao đây?? huhu

- CÔ NÍN ĐI! KHÓC LÀM ĐƯỢC GÌ HẢ?_Hấn hét làm nó giật mình.

- Sao anh lại ****tuichứ?_Nó ngược lên hai mắt long lanh

Hấn bất ngờ ôm nó vào lòng, làm nó bối rối cũng trong vòng tay hấn. Bình yên là cảm giác nó

nhận từ hấn. Hấn thì ko biết mình đang làm gì nữa nhìn nó khóc hấn cảm giác gì đó tội lỗi vì

hấn mà nó trở nên như thế.

"CẠCH....CẠCH" Là tiếng mở cửa làm nó và hấn giật mình. Bước vào là papa nó với 1 người phụ nữ xinh đẹp.

- Con trai...con đã....._Mama hấn chạy vào nhìn thấy nó trên bộ dạng thế. Ko nói nên lời....

- Như.....con....._Tiếng papa nó nghẹn ngào!

- Con.....con.....ko có gì đâu papa_ Nó nói là lác đầu lia lia.
- Ko có gì thật mà mẹ_ Hấn cũng lên tiếng phá tan sự nghi ngờ của hai bậc phụ huynh.
- Thui! về nhà rồi nói chuyện ở đây mọi người nhìn thấy ko hay_ Mama hấn lên tiếng phá tan ko khí ngột ngạt

Nó và hấn gật đầu làm theo....

- Vậy hai con thay đồ đi! _Mama hấn nói và quay đi cùng papa nó.

Chiếc xe màu đen dừng lại căn biệt thự khá lớn, nó cùng mọi người bước xuống nhà. Căn nhà rộng, trồng rất nhiều cây xung quanh. Thiết kế trang nhã, mọi bức tường được điêu khắc tinh vi, có nét cổ điển.

Nó và papa ngồi trên chiếc sofa màu bạc, mama và papa nó nói cười rất vui vẻ như cả hai đã quen từ rất lâu. "huhuhuhu tại sao? mình lại.... như thế chứ? huhuhuhu" Nó khóc nhưng ko ai nhìn thấy nước mắt cả.

- Giờ chúng ta quyết định như thế nhé anh Phạm! _Mama hấn nói và cười rõ tươi.
- Ukm! vậy chào nha! tui và cháu về trước có gì gặp lại sau? chào chị _Papa nó nói và cuối chào, nó cũng chào theo.

Bước về tới nhà, nó chạy tuốt lên phòng để tắm. Nó suy nghĩ đến ngày hôm nay "huhuhu mình đã làm chuyện đó với tên biến thái đó sao? huhu sao có thể chứ! huhu". 1 giọt... 2 giọt... nước mắt nó lại rơi hòa vào dòng nước nóng đang xả xuống.

- Chị hai! Papa kêu chị xuống nhà nói chuyện kia! _Tiếng bé Trúc làm nó giật mình.

- Ukm! Chị xuống ngay_ Nó lên tiếng.

Nó mặc chiếc váy ngủ có in hình gấu poca, trông đáng yêu. Hai nó hơi đỏ vì khóc quá nhiều, mỉm cười nhẹ và ngồi cạnh em nó.

- Có chuyện gì hả papa? _Nó lên tiếng khi đã ngồi yên vị trí
- Chuyện hôm nay xảy ra rồi nên ta ko trách con nữa nhưng ta sợ chuyện này đồn ra bên ngoài thì ko hay cho con và gia đình hai bên. Nên ta quyết định..... _Papa nó áp úng
- _Nó tròn xoemắt nhìn papa nó
- Con sẽ lấy chồng, con trai của tập đoàn Triệu Hoàng, người con đã gặp hôm nay.... _Papa nó dứt lời
- Cái gì? Con lấy cô/ hấn ha?? _Tiếng hét của nó và hấn cùng vang lên dù ở hai nơi khá xa. (t/g hai ông bà này thần đao cách cảm ghê nhỉ)
- Ko nói gì nữa ta đã quyết con tự suy nghĩ đi _Papa nó quay lưng bỏ lên phòng
- Papa/mama _Và tiếng gọi đầy bất lực của 2 người

Nó ôm mặt bỏ chạy lên phòng, khóc nức nở khóc thật to cho papa và mọi người nghe thấy. Nó bật dậy với cái bóng đèn sáng trên đầu "Tại sao mình lại thua papa chứ? Làm sao mình lấy hấn được... ko thể nào nhưng mình sẽ cho hấn ta 1 cuộc sống thật "BÌNH HẠN" Hehe" Nó mỉm cười gian dối là gian, lấy tay lau nước mắt dần dần chìm vào giấc ngủ....

Hấn thì ngồi yên trên nền nhà... im lặng và im lặng là ko gian lúc này. Dù là con trai duy nhất nhưng chưa bao giờ hấn ko nghe lời mama mình. Và hấn cũng chấp nhận lấy nó.

Như định mệnh đã an bài cho nó và hấn, mỗi người sinh ra đều chỉ dành cho 1 người duy nhất mà thôi.....

Chap 2 : Bắt ngờ

Hôm nay trời thật đẹp, nắng xuyên qua khung cửa sổ nhảy múa cùng nó. Nó đã 6y5 từ rất sớm làm cảnh ai nấy cũng bắt ngờ, nó cười nói vui vẻ như chưa có gì xảy ra.

- Con chào cả nhà! _Nó cười toe bước xuống nhà
- Hihi ukm! ăn sáng nha con! _dì nó dịu dàng
- Thôi ạ! con ăn ở trường cũng được _Nó cầm cặp bước ra
- Hôm nay, Khang sẽ học với con đó _Papa nó nói với theo

Nó bước đến trường trong bộ dạng hơi mệt mỏi. Đang lên lầu thì nghe tiếng Thy làm nó giật mình quay lại cười nhẹ.

- Như! hôm qua bà đi đâu tui với ông Trường tìm bà quá trời lun í_Thy vỗ vai nó
- Hihihi Sr nha! tui có chuyện mà_ Nó cười van xin
- Nói chuyện vui về quá ha! tui nhớ hai bà quá àk_ Trường chạy tới ôm nó và Thy
- Thấy ghê hong? Vào lớp tui kể cho nghe chuyện này nè_ Nó nói kéo hai đứa đi

Trước cổng trường nó, chiếc xe màu trắng dừng lại. Bước xuống xe là một người con trai cực kì nổi bật trên bộ đồng phục, nhìn cực cold. Mặt lạnh lùng, ko chút cảm xúc.

- HOTBOY KÌA TUI BÂY GIỜ IIIIIIIII_ Tiếng NS la lên
- Đẹp trai quá_ Các NS khác

Và hàng loạt các từ khác vang lên. Hẳn ko để ý cũng chẳng thèm nhìn mọi người xung quanh cái nào.

Trong lớp nó, Nó và hai đứa bạn ngồi "tám" miệt mài. Nó kể cho hai đứa bạn nghe "thành tích" của ngày hôm qua.

- HẢ? CÁI GÌ? BÀ LẤY CHỒNG SAO?_ TRƯỜNG HẾT LÊN LÀM Nó và Thy bịt miệng lại nhưng ko kịp nữa. Cả lớp nhìn nó như sinh vật lạ...
- Nói nhỏ thôi sợ lớp konghe thấy hử?_ Thy lườm Trường

----- Post added at 06:57 PM ----- Previous post was at 06:56 PM -----

- Rồi giờ bà chịu lấy chồng hử?_ Trường sợ sệt hỏi nó, Thy nhìn nó chờ đợi.

- hihi chứ saonữa.... nhưng ko dễ dàng thế đâu..._ Nó cười gian

Thy và Trường cũng im lặng nhìn nó vì quá hiểu con bạn nó sẽ ko tha cho hắn dễ dàng thế đâu! "Haizzz.... ko biết người con trai xấu số đó là ai đây ta?" Thy chau mày với dòng suy nghĩ.

....Reng....Reng....Reng..... Tiếng chuông vào học làm nó giật mình. Ai về bàn nấy, nó và Thy ngồi cùng bàn, Trường ngồi bên dưới hai đứa nó. Bỗng bà cô bước vào cười nụ cười khá "xinh" làm cả lớp nổi cả da gà (t/g cũng vậy nè!)

- Cả lớp trật tự! Lớp ta hôm nay có thành viên mới! Em vào đi!_ Bà cô nói và quay chỉ về phía cửa. Một người con trai có khuôn mặt rất ư là baby xuất hiện, toát lên một vẻ lạnh lùng. Làm cả lớp nó "Chết mặt" (t/g chảy máu cam rồi nè)

- Em giới thiệu với cả lớp đi_ Tiếng bà cô phá tan ko khí hiện tại, Lớp nó nhốn nháo như chợ. NS thì ngưỡng mộ mắt trái tim, làm đáng.... còn Nam sinh thì nhìn hắn "cảm tình".

Nó thì tỏ ra bình thường (vì biết rồi mà) Trường và Thy thì "hoi bị bắt ngờ" vì hắn khá đẹp trai.

- Mình tên Khang rất vui được học cùng các bạn!_ Hắn nói kèm theo nụ cười "khuyến mãi" cho mấy bạn nữ nữa nhá! Dù câu nói ko có gì mà lớp nó NS muốn té xỉu vì ngất ngây.

- Em ngồi kế Trường nhá! Bàn tư_ Vừa nói vừa chỉ vào phía ba đứa nó.

Hắn thân nhiên bước xuống bàn, ngồi xuống về mặt lạnh lùng khác hẳn với lúc nãy. Nhìn nó và cười đểu vô cùng kèm theo lời thách thức làm nó tức xì cả khói. "Hihi cười đi! sa này sẽ ko được cười nữa đâu cưng nhá! hehehe" Bỗng nó cười phá lên với dòng suy nghĩ của mình làm cả lớp nhìn nó như người trốn trại.

- Như! mọi người nhìn kia đừng cười nữa!_ Thy nắm áo nó kéo kéo

- HẢ? HẢ? CÁI GÌ?_ Nó giật mình hét lớn

- Em muốn ra khỏi lớp ko? Nếu ko thì im lặng cho tui giảng bài_ Bà cô mặt "hầm hằm như thịt bằm máu cháo" nhìn nó.

Hắn cười nhếch mép khi thấy nó bị ****, Nó cũng chả vừa liếc xéo hắn rồi quay lên. Làm về mặt hời hợt với bà cô thân yêu.

- Cô cũng thuộc dạng trốn viện hử?_ Hắn nói nhỏ vào tai nó. Làm nó muốn ọc hết cả máu.

.....Reng.....Reng.....Reng..... Tiếng chuông kết thúc tiết học vang lên. Nó lôi hai đứa bạn đi học vì đôi quá sang giờ có an gì đâu.

Nó đang tung tăng cùng Thy thì bị một ai đó chặn đường nó lại. Nó ngược lên nhìn hắn, Máu sôi lên dần dần....

- Ê! Nhìn gì mà nhìn dữ vậy! Tránh ra đi_ Nó nói với vẻ tức giận làm hai má đỏ lên xinh thật xinh. Lòng máu dai cong vút mỗi khi neho lại.

"Thình.....thịch.....thình.....thịch"Trái tim nó và hấn đang chạy marathon"Minh bị bệnh gì sao nhĩ?sao tim đậpnhanh vậy nè!con bé này có điện sao làm mình như thế này chứ!"hấn thoángbối rối khi nhìn nó."Nhìn kĩ hấn ta cũng đẹp trai chứ?ủa?ko đang nghĩ giớ Như àk!hấn là kẻ thù của mày đó"Nó vội xua đi những dòng suy nghĩ.

- Thôi kệ hấn ta đi!Minhhấn sáng đi tui đói rồi nè! _Thy phá tan ko khí căng thẳng.

- Ukm!tui cũng đóirồi!đi ăn đi! _Trường cũng nũng nịu

Nó quay đi bỏ mặt hấnthì bỗng nhiên có bàn tay nắm nó lại là hấn nắm lấy tay nó.....

- LÀM GÌ MÀ NẮM TAY TUIVẬY?QUEN BIẾT GÌ KO HẢ?HẢ?HẢ? _Nó hét làm mọi người nhìn nó và hấn.

- Cô làm gì ghê thế!tuim muốn nói chuyện với cô _Ko để nó trả lời hấn đã lôi nó đi xềnh xệch,Nó ghét nhấtlà ai nắm tay nó mà còn lôi đi như vậy....đặc biệt là con trai,cũng mai nó kiểmkhế ko thôi nó đã đánh hấn chết rồi....

Thy và Trường làm mặtkhó hiểu nhìn nó bị hấn lôi đi.....

- Sao để tên đó kéo Nhurđi như thế hả? _Trường nói làm mặt khó hiểu có chút buồn.

- Trờ àk!ko có giđâu?Như nhà ta ko để ăn hiếp đâu?_Thy cười

Rồi cả hai quay bước điđể nó tự xử lí hấn.Nó và hấn bây giờ thì bị hấn kéo xuống sân sau trường,chỉ có nó với hấn.

- Bây giờ cô muốn saohả? _Hấn bỏ tay nó hỏi

- Muốn gì là muốn gì!đaulắm biết hok hả? _Nó xoa xoa cánh tay

- Vậy là cô sẽ lấy tuihả? _Hấn nhăn trán hỏi nó

- Chứ sao nữa CHÔNGYÊU _Nó kéo dài từ CHÔNG YÊU làm hấn điên lên

- Được!CHÔNG BIẾT RỒI VỌYÊU _Hấn cũng làm nó tức

- Hìhi hãy đợi đấy _Nóghênh mặt

- Ok!cô cũng cẩnthận... _Hấn cười gian

"Tui mà sợ anhsao?hãy xem tui sẽ làm anh như thế nào nhá!"Nó cười tự tin"hehe Cô sẽchết với tui".Nó quay đi vào lớp bỏ hấn đứng ngay đó.Hấn móc điện thoại rava gọi cho ai đó.

- Con đồng ý!Nhưng conmuốn ở riêng!

-

- Vâng ạ!vậy chiều naycon về.

Hấn cúp máy cười ranh mãnh"Tui sẽ làm cô bỏ cuộc"và cười nụ cười chiến thắng.....

.....Reng.....Reng.....Reng.....4tiết học trôi qua nhanh chóng.Nó xách cặp bước ra ngoài.

- Như!ăn kem ha! _TiếngThy

- Ăn kem hay ngắm anhHưng đây? _Trường chọc Thy.Anh Hưng là chủ quán kem

- Xì!kệ tui àk nha!đi hếNhư

- Ukm đi thì đi

Cả 3 đứa đang tungtăng,mà thực ra chỉ có hai thôi nó và Thy còn Trường đi phía sau "bàokê" cho hai đứa bạn

- Nè!đội đã....._Tiếnghấn từ đâu vọng ra

- Cái gì nữa đây _Nó mệtmỏi trả lời

- Ba cô kêu cô về vớitui kia!!!!

- Ba tui???với anh???saoba tui ko gọi tui chứ?anh dụ tui àk!!! _Nó chu môi lên cãi làm tim ai xaoxuyến.....

----- Post added at 06:58 PM ----- Previous post was at 06:57 PM -----

- Tui ko rảnh đi dụ con gốc như cô! _ Hấn đáp chọc nó

- Ai ngốc chứ! ko thèm cãi với anh _ Nó đáp móc điện thoại ra xem

15 Cuộc điện thoại nhờ của papa nó, gât đầu tin hấn. Nó quay sang hai đứa bạn làm về nững nịu, tiếc nuối đến tội nghiệp.

- Sr hai ông bà nha! Chắctui phải về rồi!!

- Ukm! Chứ biết sao? _ Thy cũng nững nịu theo nó

- Thôi cho em xin! nhõng nhẽo quá! Hôm nào đi ăn cũng được mà, giờ thì về đi nha _ Trường nháy mắt và kéo Thy đi (để lại mắc công khóc nữa àk). Trường lúc nào cũng vậy, luôn "giải vây" cho nó trong tình huống khó khăn của Thy.

Nó và Hấn cùng lên xe của papa nó đợi sẵn. Chiếc xe chạy trên đường, bên trong xe ko ai nói với ai tiếng nào cả, ko khí "căng thẳng" bỗng xe dừng lại tại nhà hấn. Mọi người đã đến đông đủ. Nó bước vào cuối chào mọi người.....

Ai cũng nói chuyện vui vẻ, ko khí tràn ngập tiếng cười, Nó cũng thấy thoải mái theo. Bỗng papa hấn làm mặt nghiêm nghị nói....

- Bữa tiệc hôm nay, là giúp cho hai gia đình thân thiết với nhau hơn, và còn một điều nữa mà hai bên gia đình đã đồng ý.... tụi con sẽ ra ở riêng tự lập.....

Papa hấn cười khi nói xong..... "Đùng" Nó nghe như sét đánh bên tai "Minh sống chung với tên này sao? mỗi ngày gặp hấn sao? huhu" Nó khóc trong suy nghĩ, Và nếu lành nó thì nó sẽ la lên khóc, nhưng đây là nhà hấn ko thể làm được nên cố gượng về bình thường.

Hấn thì cười ranh mãnh nhìn nó "Cô sẽ chết với tui, hehehe"..... Nó tức muốn điên khi thấy hấn cười "oh!!! Minh hết chịu nổi cái tên này rồi, thế mà còn cười như điên thế sao?" Nó nghĩ và đập chân hấn 1 cái thật đau....

Mọi người nói cười vui vẻ đâu ai hay biết rằng ở phía dưới bàn có cuộc chiến thầm lặng đang diễn ra.... Mọi người vui vẻ chào nhau ra về, nó chẳng vui gì cả. Bước lên nhà nhưng người mất hồn, nằm trên chiếc giường nhớ về về mặt của hấn "haizzz..... sao cái tên này cứ hiện ra hoài vậy nè" vội đi tắm để quên cái mặt đáng ghét của hấn.

Nó nằm trên giường chẳng sao ngủ được nghĩ tới ngày mai nó phải sống cùng hấn thì ko thể nhắm mắt.... Dì nó bước vào cầm trên tay cốc sữa nóng cho nó

- Con ngủ rồi hả? _ Tiếng dì nó hỏi khi thấy nó nhắm mắt

- _ Nó im lặng nhắm mắt lại

Thấy nó đã ngủ dì nó đặt cốc sữa lên bàn, lấy chăn lên cho nó, thơm nhẹ trán nó. Đêm nào dì nó cũng làm như thế hết, nó biết dì nó rất thương nó dù nó ko phải do dì sinh ra nhưng từ nhỏ dì luôn chiều nó hết mực. Nó cũng yêu dì nó nhưng nó ko thể nào kêu bằng mẹ vì đối với nó người mẹ đã khuất luôn là người nó quý trọng nhất. Bà đã hi sinh bản thân để sinh nó ra...

- Nó ngủ rồi hả? _ Tiếng papa nó hỏi

- Vâng! Chắc nó sock lắm! Minh làm vậy có quá đáng ko? _ Dì nó nhìn nó âu yếm

- Ko có đâu! rồi nó sẽ biết làm gì mà _ papa nó nói và đi về phòng, dì nó nhẹ nhàng đóng cửa.

Nó nằm đó miên mang suy nghĩ rồi ngủ quên lúc nào cũng ko hay nữa..... Trong giấc mơ có nó và hấn....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Buổi sáng xớm, nó đang nằm say sưa trên chiếc giường thân yêu, thong thả ngủ vì hôm nay là chủ nhật nên nó được nghỉ. Nắng xuyên qua khung cửa sổ vào khuôn mặt nó thật đáng yêu.

- Hai ui!! dậy kìa, đi qua nhà mới kìa!! _ Bé Trúc lon ton chạy vào đánh thức nó.

-_Đáp lại Trúc là sự im lặng,nó ko nghe thấy gì

- THỨC DẬY!CHỒNG CHỊ ĐẾN KÌA!_Bé Trúc hét lên

Nó bật dậy nhưng ko phải vì tiếng hét mà là "Chồng chị",nó ngược lên nhìn Trúc tóc tai bù xù như một người điên.

- Hả?hả?cái gì?_nó luồn cuồn làm Trúc bật cười lớn

- Hahahahahaha.....

Thế là nó và Trúc chạy vòng vòng phòng,la oai oái.Trúc thì cười sặc sụa bà chị,Hai chị em lúc nào cũng đùa giỡn như con nít.Nó rất thương Trúc dù ko phải là em ruột của mình

Hai người đuổi nhau mệt quá.Bé Trúc chạy xuống nhà.Nó cũng chạy vào phòng vệ sinh làm VSCN xong nó bước xuống nhà.Chiếc váy ngắn trông cực yêu ,mái tóc màu hạt dẻ cột 1 bên nhìn dễ thương lắm...

- Con gái ba càng lớn càng xinh _Tiếng papa nó nói và cười

- Chứ sao nữa ba!hôm nay gặp chồng mà!_Bé Trúc chọc nó làm nó đỏ mặt

- Thôi!chọc chị hoài à!ăn sáng đi con _Dì nói và bê thức ăn ra

- Vâng ạ!cảm ơn dì _Nó ngồi xuống bàn và ăn

Cả nhà nó nói cười rôm rả,Nó và Trúc thì "tranh luận"suốt buổi ăn.Lâu lâu chỉ nghe tiếng dĩa và tiếng cười của papa nó.

Nó thu xếp quần áo gọn gàng lên chiếc xe papa hơi sẵn.Nó và tài xế của papa nó rời khỏi nhà.Chiếc xe dừng lại tại ngôi nhà,một chiếc xe khác cũng dừng kế bên.Bước xuống xe là hấn.

Nó và hấn há hốc mồm nhìn căn nhà,ngôi nhà nhỏ nhưng được trang trí khá đẹp cạnh cối xung quanh mát mẻ.....Nó cùng hấn bước vào căn nhà,ben trong nhà trang trí khá đơn giản.Cái tivi to nằm ngay phòng khách trên bộ sofa màu nâu,phía trong là nhà bếp,đủ đồ đun nấu,bàn ăn,bếp và một số vật dụng khác khá gọn gàng.

Nó chẳng thèm quan tâm,việc bây giờ nó quan tâm là phòng ngủ nó sẽ ngủ ở đâu,nó ngược lên nhìn thấy bậc cầu thang.Vội bước lên và chạm mặt hấn.Nó lờm hấn thật sâu....bước đi

Xung quanh chỉ có 1 phòng duy nhất,phía bên là một vài chậu hoa cảnh rất đẹp.Nó nhìn người tài xế của papa nó...

- Tiểu thư và cậu chủ sẽ ngủ ở phòng này _Người tài xế rụt rè nói và chỉ về phòng trước mặt nó.

- Tui ngủ với cô/anh ta sao? _Hai người đồng thanh

- Vâng!ông bà chủ nói thế!hành lý ở dưới nhà!xin phép tiểu thư tui về _nói xong bỏ đi bỏ lại nó và hấn đứng nhìn nhau

Nó chạy vào phòng tính đóng cửa lại thì một bàn tay của ai đó kéo cánh cửa ra,

- Tính ngủ mình hả?ko dễ đâu? _Hấn ngهنhặt nói

- Xì!Chứ bây giờ sao hả?ko lẽ ngủ chung?_Nó chu môi cái

- Được đó!cô hiểu tui ghê nhỉ? _Hấn cười gian và tiếng về phía nó

- Nè!nè!anh làm gì vậy hả? _nó lùi lại phía sau

- Dù gì chúng ta cũng.....rồi mà!hehe _hấn cười gian tiến tới

Nó lùi lại nhưng ko còn nữa,nó đã sát vào tường."Thình....thịch.....thình.....thịch"trái tim nó đang rung lên từng đợt.

- Ko thèm!cát đồ ko được sao? _hấn bước đi về phía tủ.Nó thở phào nhẹ nhõm."Quái!!sa mình nóng vậy nè!"hấn thắc mắc.

Nó cất quần áo và dọn dẹp căn phòng.Một lát người vì đói giờ có làm đâu.Đang nằm trên giường nó nghe tiếng hấn vọng lên.

- Xuống nấu cơm tui đói rồi!

Nó bật dậy đi xuống thấy hấn đang xem tivi,máu nó sôi lên và phun châu.....

- Tại sao tui phải nấu chứ?nếu đói tự đi mà nấu...._nó chống hống nói

- Tui ko biết nấu!mà cô là vợ mà phải nấu cho chồng ăn chứ?_hắn nói mắt ko rời tivi

- Ai là vợ anh hả?mơ đi nhá!

- Tui ko biết tui đói rồi

- Anh....._Nó định cãi lại nhưng chuông điện thoại nó vang lên

-Con nghe nè

-

- Nhỏ quá ba àk!mà lại ngủ chung với anh ta nữa?

-

- Hồng dám đâu ba!!_nó quay sang hắn lè lưỡi

-

- Ồ!!!!!!sao kỳ vậy????

-

- ba!....._"tút.....tút.....tút....."Nó hét lên khi chưa kịp nói gì hết .Về mặt bí xị bỏ xuống nhà bếp.hắn thì ngồi cười khúc khích khi thấy nó như thế!

- Bây giờ thì nấu ăn đi!vợ yêu?_Hắn chọc nó

- Gì chứ??anh tin tui giết anh hong?_nó định đánh hắn nhưng sao cảm thấy vui vui khi hắn gọi vợ yêu

- Hìhì tui lên phòng_hắn bỏ lên phòng,nó đứng ngơ ngác

Cuối cùng thì nó cũng chịu vào bếp nhưng biết nấu gì chứ?Nó nhìn quanh rồi thở dài"haizzz...biết nấu gì đây?huhuhu"

Chợt điện thoại nó reo lên,là Thy nó mỉm cười bắt máy,Thy hỏi nhất là nấu ăn mà...

- Tui nghe nè!

-

- Hixhix tui phải nấu ăn!mà bà biết rồi tui thì....._nó ấp úng

-

- Huhu giờ chọc tui nữa?

-

- ok!thương bà nhất!

Sau cả tiếng đồng hồ nó vật lộn với cái bếp cuối cùng cũng thành công,lau hết mồ hôi,bàn tay băng bó tùm lùm(t/g đúng là khi tiểu thư vào bếp mà)

- Ăn cơm nè!_Nó vội lên gọi hắn

- Wou!cô làm đó hả?_Hắn nhìn bàn thức ăn

- Chứ sao nữa?_Nó tự tin

- Ăn được chứ?_Hắn hỏi ngu ngơ làm chút nữa là nó té xiu vì chói với

- Sao ko được!ăn thử đi!_Nó chớp chớp mắt nói

Thấy nó vậy hắn ngồi xuống bàn,tạm tin nó.Nó xới cho hắn cả bát cơm..và hắn ăn miếng đầu tiên.

- Ơe!đây là cái gì đây!thức ăn hay chè_Hắn ọc ra hỏi

- hì hì Chắc tui lộn_nó cười ngây thơ

Rồi nó gấp miếng khác bỏ vào bát hấn,nhìn hấn cười hiền.Hấn cũng bỏ vào miệngvà....

- Ơe!Đừng nói là cô lộn đường với muối nha! _Hấn nhìn nó
- Tui....tui lộn mà!
- Thật ra cô biết nấu ăn ko hả?
- Tui...tui....ko....biết!!!!!!_Nó nói lí nhí
- Thát là.....hết nói nổi..._hấn lắc đầu ngán ngẩm
- Anh hay quá!nấu ăn khó lắm mà!!!!!!
- Thui ăn mì gói đi!
- Tui....nấu hả? _Nó chỉ vào mình
- Chứ à?mà...đừng nói là ko biết nấu mì gói nha!!!!!!_Hấn nhìn nó nghi ngờ
- Biết sao ko?anh làm như tui tẻ lắm ko bằng!

Nó lon ton xuống bếp nấu mì gói.Hấn nhìn theo nó mỉm cười vì sự ngây thơ ,đáng yêu của nó.....

Nó đang nấu mì nó túchấn muốn xi khói "cái tên chết bầm!!!!mình nấu ăn như thế mà còn chê!!Cònkinh thường mình ko biết nữa chứ???"mình sẽ trả thù"Nó chạy lên tủ thuốcclấy ra 1 viên thuốc khá đặc biệt và bỏ vào tô mì hấn....

- Giờ ăn tới rồi!!Giờ ăn tới rồi!_Nó bê hai tô mì và hát

Hấn thấy vậy ngồi xuống bàn.Nó nhìn hấn cười hiền làm vẻ đáng yêu....

- Anh ăn đi!!Tui sr chuyện hồi này _Nó nhìn hấn hồi lỏit(g bà này ghê quá)
- Ko có gì đâu _Hấn cười nhìn nó"quái...sao hiền vậy ta??Phải lúc trước nhưvậy thì tốt sao???"Nghĩ thầm và hấn đã ăn mì.

Nó nhìn hấn ăn mà cười khúc khích"hehe trả thù đượcrồi...là...là...là"Nó hát thầm....Ăn xong nó đi rửa bát hấn thì nằm xemtivi.Nó bước đến gần hấn cười nói

- Tui đi tắm đây!!
- Ukm!nhanh lên nha! _Hấn nói với theo khi nó lên lầu

Nó tắm và đang hát vu vơ,nó thích thú tắm thật lâu,ngâm mình trong dòng nướcấm....và nó cũng đang đợi hấn...

- Mở cửa!mở cửa! _Hấn đập cửa kêu
- Tui đang tắm mà!_Nó nói vọng ra cười
- Nhanh lên đi!tui chịu hết nổi rồi!
- Tui đang tắm sao nhanh được chứ?
- Cô ko mở cửa là tui xông vào đó!chịu hết nổi rồi!_Hấn ôm bụng đe dọa nó
- Từ từ!tui ra!_Nó vội thay đồ nhưng với vận tốc thật chậm
- Nè!nhanh đi!
- Xong rồi...._nó chưa kịp nói hết câu thì hấn đã chạy vào trong đóng cửa lại.

Nó ngồi bên ngoài cười mẫn nguyện.....15' sau,Hấn vẫn chưa ra nó lo lắng đivòng quanh giường"có sao ko ta?mình bỏ có viên thuốc sỏ mà"(t/g có 1hả? mấy viên nữa chắc chết người luôn quá)

- Nè!anh có sao ko vậy _Nó lo lắng hỏi
- _Đáp lại nó là sự im lặng
- Anh có sao ko đừng làm tui sợ nha!!!!!!_Nó luôn cuốn như gà mắc thóc

- Tui.....ko.....sao? _Hắn khó khăn nói

20' sau,Hắn bước ra về mặt bờ phờ khác hẳn lúc nãy,trán đầm mồ hôi,tóc tai bù xù.Nhìn thấy tội,Nó thấy hắn làm mặt hối lỗi.....

- Anh ko sao chứ?Tui lấy nước anh uống nha!!!!_Nó đến hỏi hắn

- Ukm!cảm ơn cô! _Hắn cười đau khổ nhìn nó vì hắn quá mệt mỏi nhưng thấy nó quan tâm hắn cũng vui vui.(t/g ko phải quan tâm đâu???tại hối lỗi đó?)

- Nè!anh uống đi_Nó đưa cốc nước cho hắn

- cảm ơn!!!!!!!!

Nó ngồi nhìn hắn uống nước.Trách mình trả thù quá ác,làm hắn như thế.....Hắn nằm yên trên giường mệt mỏi.

Buổi tối hắn đã đỡ hơn rất nhiều....đang năn nghĩ về nó"ô ta thật tốt!!kô bỏ mặt mình!!!!"hắn cười nhẹ khi nghĩ về nó.

- Anh ngủ dưới nè nhà!!Tui ngủ trên giường!ok_Nó đứng nói và cho hắn cái gối

- Cô nghĩ sao vậy???tui ngủ trên giường cô ngủ dưới_Hắn nói và lên giường

- Ồ!!!!!!Tui là con gái mà!!!!ko lẽ ngủ ở dưới sao????_Nó nùng nịu

- Thật là....Thôi vậy cũng được!!!_Hắn đành chịu thua trước vẻ mặt đáng yêu của nó

- hi hi cảm ơn anh_Nó nói lên giường nằm

Hắn mỉm cười nhìn nó,ngày hôm nay hắn đã cười rất nhiều khi bên cạnh nó.Phút chốc căn phòng im bật,chi nghe tiếng thở đều của cả hai...."Ko biết anh tác lạnh lắm ko nữa"nó lo lắng.

- Anh ngủ chưa???_Nó ngược xuống hắn

- Chưa?có gì sao???

- Anh có lạnh ko?lạnh thì lên đây ngủ nè!!

- Sao cơ???cô ko sợ hả??_Hắn nhìn nó thắc mắc

- Anh làm gì tui là tui sẽ giết anh đó!!_nó hăm dọa

Hắn lên giường nằm cạnh nó.Chiếc giường thật to,nó và hắn nằm hai bên ở giữa có con gối to dùng quay mặt vào tường.....Cứ thế nó và hắn nhanh chóng chìm vào giấc ngủ bình yên...

Sáng sớm,nắng xuyên qua từng khung cửa sổ tung tăng như đang nhảy múa cùng bản nhạc cuộc sống tuyệt vời.Nó đã thức dậy chuẩn bị tất cả đi học.Hôm nay là đầu tuần mới,bước xuống nhà với nụ cười trên môi.Nó thấy hắn đang cột dây giày,Nhìn hắn bây giờ chẳng khác thiên thần là mấy....Nó cười toe hỏi hắn....

- Anh dậy sớm ghê ta??

- Chứ sao nữa!!!!ai như cô ngủ như heo vậy!_Hắn quay sang chọc nó

- anh nói ai là heo hả?_Nó tròn mắt nhìn hắn

- Hihi ko biết!!_Hắn bước ra ngoài

Nó và hắn cùng đến trường.....Còn xóm nên trường khá vắng học sinh.Nó nhanh chân chạy xuống căn tin tìm hai đứa bạn.

- Hé lô!!!!!!_Nó chạy lại hai đứa bạn cười tít mắt

- Ủa????Trường hôm nay có bão quá!!!_Thy chọc nó

- Bão đâu mà bão!!!Tại có sống thần nên Như nhà ta đi học sớm thôi!!!!_Trường cũng theo

- Hai ông bà muốn chết hả?_Nó hăm dọa

- Ồ!Xin tiểu thư bớt giận!!!!!!_Thy cười

- Tại hạ có lỗi!Mong quân tử đây ko chấp nhá!!!!_Trường chấp tay nhìn nó

- hihi Nói vậy còn nghe được!!!!!!!!!!

Ba người nói chuyện cười đùa vui vẻ. Trường bắt ngờ làm về mặt nghiêm nghị hỏi nó....

- Hôm qua qua nhà tìm bà chị giúp việc nói bà qua nhà mới hả?

- Àk....ừ...Nhà mới hả??? _Nó đáp ứng hỏi lại

- Ukm! Bà chuyển nhà sao??? _Trường và Thy nhìn nó ánh mắt chờ đợi..

- Thật ra thì...@/?!!!!!!%\$^&*#!!Chỉ vậy thôi! _Nó kể cho hai đứa bạn nghe

- HẢ?CÓ CHUYỆN ĐÓ NỮA SAO????????? _Thy hét lên bức xúc

- O!!Đừng hiểu lầm!!!ko có gì đâu! _Nó vội biện minh

- Thật là ko có gì ko???? _Thy hỏi nó

- Thật mà!!!!

- Vậy thì tốt!!!! _Trường nãy giờ im lặng nhìn thái độ của nó, Trong ánh mắt nó có đều gì âm áp lắm khi nói về hấn. Lòng Trường trở nên nặng trĩu.....

.....Reng.....Reng.....Reng.....Tiếng chuông vào học làm phá tan cuộc nói chuyện của nó. Nó cùng hai đứa bạn bước vào lớp thì đã thấy hấn ngồi đó...

- Êk!!!!!!Nãy giờ đi đâu vậy??? _Nó lại bàn vỗ vai hấn

- Có đi đâu!!!àk...mà sao tui phải nói với cô chứ?? _Hấn lên nhìn nó

- Tại hỏi thôi!ko trả lời làm gì dữ vậy!!!!

- Đúng là ngang như cua mà!!!!!!

- Nè!!!!!!Nói ai là cua hả?hả?hả? _Nó nhìn hấn đám đuối

- Thì tui nói vậy đó!!!Cô là cua hả???Làm gì phản ứng thế nhì????

- Anh được lắm dám nói tui là cua?????? _Nó tức nói

- Tui ko có nói!!!!Tại cô nghĩ mà!hihi _Hấn cười nhìn nó

"Cái tên này, thật đáng ghét mà! vậy mà đêm qua mình còn hỏi hấn khi làm hấn như thế nữa chứ! hức....đáng ghét...."Nó lo suy nghĩ mà ko để ý bà cô vào lớp từ khi nào.

- Như!!!!!!sao ko ngồi mà đứng hoài vậy?? _Tiếng bà cô hỏi nó

- Vâng....vâng ạ..._Nó gật nhẹ ngồi xuống. Ko quên nhìn hấn

4 Tiết học trôi qua nhanh chóng. Nó quay sang Thy đang xếp tập sách, Bỗng nó nhớ là lâu quá nó ko đi shopping la cà với con bạn. Và nó nói....

- Thy hôm nay đi shopping ha!!!!!!

- Ukm!!!Cũng được!!

- Ủa???Mà ông Trường ko đi cùng bà sao!!! _Nó thắc mắc

- Ko biết nữa???

- Chắc bận gì rồi!!!vậy tui về trước, tí gấp chỗ củ nha!!! _Nó nói và chạy đi

Nó đang tung tăng trên đường, lòng vui vô hạn. Gió nhẹ thổi quanh tóc nó, cảm giác mát mẻ lan khắp da thịt, từng đợt gió làm nó thích thú.....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Ở cổng sau của trường có 2 chàng trai mắt nhìn về xa xăm,tai đúc vào túi quần,Gió thổi nhẹ lay lay tóc của cả hai,một mùi hương thật dễ chịu...

- Có chuyện gì sao?_Hắn lên tiếng phá tan ko khí im lặng

- Tui muốn nói chuyện với ông!!!!_Trường khẽ nói,ánh mắt nhìn ra xa

- Có chuyện gì thì nói đi!!Tui ko thích chờ đợi!!

- Ông hãy đối xử tốt với cô ấy có được ko?Hãy đối xử tốt với Như?_Trường quaysang hắn,mắt thoáng buồn

-_Hắn im lặng ko nhìn sang Trường

- Hãy chăm só cho cô ấy!!Xin ông đấy!!

- Ông thích cô ấy!!Ông thích Như!!_Hắn quay sang nhìn Trường hỏi ánh mắt dò xét

- Tui...Tui thích Như từ rất lâu rồi...

-....._Hắn có chút gì đó hụt hẫng và buồn,trái tim hắn xót xa đến vô tận..."Cảm giác này là sao chứ?"Hắn im lặng nghĩ thầm....

Rồi hắn quay đi ko nói gì,thật sự hắn cũng ko biết mình ra sao và nên nói gì trong lúc này nữa,trái tim hắn rối bời như những mảnh ghép của đời hắn....Bỗng Trường nắm tay hắn lại,ánh mắt nhìn thẳng vào hắn nói như van xin một điều gì đó....

- Cậu sẽ giúp tui chứ???

- Tui ko biết!!Tui ko có gì với cô ta nên muốn làm gì thì làm!!tui ko quan tâm_Nói xong hắn bỏ đi,Từng bước đi là từng nỗi xót xa...

Trên đường hắn luôn nghĩ về nó và nghĩ về Trường,"mình sao thế?cảm giác này khiến mình đau!thật ra là sao đây?mình ra sao nhỉ??"Hắn suy nghĩ cho đến khi về đến nhà.Nó từ đâu chạy ra như chờ đợi hắn,Lúc nó về nhà chẳng thấy hắn đâu nó lo lắng ko biết sao nữa,nhưng khi thấy hắn nó vui,ra mở cổng và hỏi....

- Anh về rồi hả?Vào nhà đi!_Nó mở cổng cười

- Nè!Anh ăn gì chưa?Com tui mua về rồi đó!!_Nó nói phía sau hắn

-_Hắn im lặng bỏ vào nhà

- Sao tui nói mà anh ko trả lời vậy?

- Tui đâu có điếc!Cô nói ít ko ai nói cô câm đâu?_Hắn câu đáp

- Tự nhiên nổi cáu với tui àk!_Nó chu môi nhìn hắn và quay đi

- Cô đi đâu vậy?_Hắn hỏi khi thấy nó đi

- Đi chơi chứ đi đâu?

- Với Trường sao??_Hắn nói hơi buồn,nhưng ngốc như nó thì ko phát hiện ra

- Ko!Tui đi với Thy!!!!

- Ukm!_Hắn gật đầu đáp,tự nhiên hắn thấy vui khi nó ko đi với Trường....

- Anh ăn com đi!Tui đi đây!!_Nó nói và ra cửa

Hắn ở nhà có cảm giác gì đó cô đơn khi nó ko ở cạnh.Cảm giác thiếu vắng đi một điều gì đó....Hắn đứng ngồi ko yên...

Nó và Thy đang tung tăng khắp nơi,mua đủ thứ,thấy gì đẹp là nó huơ đại,Cả hai đùa xách rất nhiều đồ...

- Hoi!Một quá!bà tính mua hết shop hay sao??nhiều đồ lắm rồi nè!_Thy than vãn nhìn nó

- Hìhi tại đẹp mà! _Có cười tươi nói
- Phải có ông Trường ở đây thì tui đâu mệt thế này!!!! _Thy tiếc nuối nhìn nó
- Thôi thôi!Bỏ dùm tui cái lò than ở Quảng Ninh đi!!!! _Nó chọc Thy
- Ồ!!Chọc Tui ha!!!!
- Hìhi có đâu!!!Ăn kem nhe!!!!
- Hả?kem hả?vậy đi đi!!!! _Thy chớp chớp mắt nhìn nó

Nó và Thy cùng nhau đến quán kem,Nó vui lắm lòng nó trào dâng một cảm giác giđó mà nó ko thể nào diễn tả được.....

_____ Quán KemLove _____

Nó và Thy chọn bàn gần cửa sổ nằm phía trên của quán.Nhìn ra cửa sổ,xe chạy đítáp nập làm nó thích thú....Từ xa có một chàng trai bước lại bàn của nó cườinói..

- HI!Chào Như!lâu quá hông thèm ăn kem anh nhá _Anh Hưng chủ quán nói làm nó phìcười
- Hi hi có đâu!Nhớ kem anh lắm mà! _Nó cười tươi đáp
- Trời ưi??Hai người sò-tóp cái điệp khúc làm quen này đi!em thèm lắm rồinè! _Thy xen vào,Nũng nịu
- Hìhi Cái bà này!_Nó cười lườm Thy
- Hìhi vậy ăn gì đây thưa hai tiểu thư!!!! _Anh Hưng nhìn nó và Thy
- Em thì như củ nhá!!!! _Thy nói và nháy mắt
- Em thì socola nha! _Nó cười nói
- Ok!Có liền đây!_Nói rồi anh Hưng quay đi
- Ukm!Mà bà sống với ông Khang sao hả? _Thy bỗng trùng giọng,nhìn vào nó hỏi
- Hả?...àk....ừ....thì cũng có gì đâu? _Nó bất ngờ
- Tui hỏi thiệt!bà thích.....
- Ko có! _Nó cướp lời Thy
- Ồ!Cái bà này tui chưa hỏi xong mà!!
- Ko có mà!
- Phản ứng này tui nghi ngờ quá nha! _Thy nhìn nó tỉnh ranh
- Ko có thiệt mà!_Nó đỏ mặt
- Kem tới rồi đây? _Anh Hưng đem kem lại.Nó thờ phào nhẹ nhõm
- Cảm ơn anh!ăn kem đi! _Nó cười nói
- Ukm!_Thy cũng ăn kem,Thy thấy nó bối rối nên cũng ko muốn hỏi nữa nhưng Thycó cảm giác là nó thích hấn vì lúc này cô thấy nó mua quà cho hấn....

Hai đứa ăn cười đùa thật lâu.....Nó nhìn đồng hồ và thoáng giật mình....

- 9h rồi!Tui phải về thôi! _Nó đứng lên và bỏ chạy ko để Thy kịp trả lời.

Hấn ngồi nhà thấp thỏm lo âu....7h...8h...9h....trời qua hấn thấy lo lắng kôbiết nó ra sao?Hấn đứng ban công đợi nó về,con tim thì muốn hấn đi tìm nó cònlì trí thì ko cho hấn đi....Hấn chờ nó rất lâu....Bỗng có chiếc taxi dừnglại,nó bước xuống xe với cả đồng đồ trên tay....

Nó nhìn vào trong đèn đã tắt từ bao giờ,vội tìm giỏ lấy chìa khóa nhưng hìnnhư là nó ko mang theo.....Ko còn cách nào khác nó phải leo tường....Nó lủi về sau,văng tất cả đồ vào trong,tháo đôi guốc nhỏ trên tay và bỏ vào trong.

Hắn đứng phía trên nhìn nó mà ko khỏi phì cười"Cô ta thật lắm trò..."Hắn mỉm cười theo dõi nó...

Nó bắt đầu leo lên,tuy là tiểu thư nhưng những trò này đối với nó là bình thường..."Hi Hụt....Hi....Hụt....."Nó đang leo thì thấy hắn đứng ở dưới hai tay khoanh trước ngực nhìn nó cười ranh mãnh....làm nó giật mình và 'phịch' nó ngã xuống.....

"Sao ko đau nh?" nó nghĩ và mở mắt ra.....,

- Aaaaaaaa!Anh sao.....huhu first kiss của tui!_Nó la lên và đứng dậy đỏ mặt. Vì lúc này nó ngã xuống hắn lại đỡ nó nên nó nằm lên người hắn và môi đã chạm môi....

- Cô nặng như heo vậy!_Hắn đỏ mặt ngồi dậy

Nó bỏ chạy vào trong nhà.Ngồi phịch xuống ghế mà người nó rang lên,mặt thì đỏ như trái cà chua...trái tim thì đập như chạy.....

Hắn bước vào xách đồ dùm nó,hắn cũng đỏ mặt chẳng kém gì nó.....Bước vào ngồi cạnh nó,nó nhìn hắn đỏ mặt lên tiếng hỏi.....

- Anh chưa ngủ sao???_Nó nhìn hắn ngại ngùng

- Chưa!!!Tui đứng ban công chờ cô!!!!_Hắn nhìn vào nó

- Hả?anh đứng ban công ko lẽ anh thấy tui...._Nó mở to mắt quay sang nhìn hắn

- Tui ko ngờ cô leo giỏi ghê nha!!!!

- Tui mà!!!Aaaaa!!.....anh thấy tui mà ko mở cửa cho tui hả?_Nó lờm lờm

- Tại tui muốn xem cô sẽ làm gì!!!!

- Anh....chết với tui...._Nó nói và đuổi đánh hắn

- Hahaha_Hắn cười lớn và chạy

Nó và hắn đuổi nhau chạy khắp nhà,la inh ỏi.....Hắn mệt quá ngồi phịch xuống,thấy vậy nó cũng ngồi cạnh và cùng thở.....

- Cô chạy hay thật đó!!!!!!

- Tui mà!!Hihi

- Hihihi mệt quá!!!!

- Ồ!!!Tui có mua quà cho anh đó!!!!

- Hả?quà cho tui sao?_Hắn chỉ vào mình hỏi

- Ukm!nhanh đi!!!

Hắn chạy xuống nhà xách tất cả lên cười xòa....Hắn hạnh phúc đúng hắn rất hạnh phúc khi thấy nó mua quà cho hắn....Trái tim hắn tung bùng khác hẳn với lúc chiều.....

- Tặng anh đó!!!_Nó đưa trước mặt hắn hộp quà

- Cảm ơn nha!_Hắn mỉm cười nhìn nó

- Mở ra đi!!Tui ko biết có vừa ko nữa!!!Thấy đẹp nên tui mua!!!

Hắn vội gạt đầu và mở hộp quà....Là một đôi giày thể thao khá xinh,màu đen và trắng kết hợp hoàn mĩ....Hắn ngược lên nhìn nó mỉm cười...

- Anh mang vào thử đi!!!!_Nó nhìn hắn cười nói

Nghe nó hắn cười xuống mang vào,rất vừa chân.....Nhìn nó và cười thay lời cảm ơn

- Tui cột cho!!!!!!_Nó nói khi thấy hắn cười người

Nó ngồi xuống cột dây giày cho hắn....Hắn bất giác nhìn nó kĩ,khuôn mặt hoàn mĩ ko tì vết,đôi lông mi dài cong vút,đôi má phúng phính đỏ lên khi giận dỗi,hắn vô thức đưa tay lên sờ má nó.....

Nó im lặng mọi hành động đều dừng lại....Nó cảm giác bàn tay rất ấm chạm vào mình,thoảng đỏ mặt ngược lên nhìn hắn...Giật mình hắn rút tay lại cười ngại...

- Xong rồi!!!!Đẹp lắm!!!!_Nó đứng lên nhìn hấn,ánh mắt cả hai vô tình chạm vàonhau và quay đi...

Nó và hấn kết thúc sự thẹn thùng...Cả cung2 lên giường và đi ngủ nhưng sao cảhai ko thể nào ngủ được

Hai người cùng chìm dầnvào giấc ngủ bình yên trên môi cả hai cùng nở nụ cười hạnh phúc...

Ánh sang mặt trời chói chang len lỏi qua khung cửa sổ,nó đang nằm đó hưởng kokhí ồm ồm của buổi sáng tấp nập trên thành phố....

- Thức dậy nè!!!!!!_Hấn lay lay khuôn mặt nó

- Trú cho chị ngủ tí đi mà!!!_Nó lẩn qua nói,hai mắt nhắm nghiền

- Trú!!Trú nào ở đây hả?Thức dậy!!_Hấn khó hiểu

- THỨC DẬY!!PHẠM THÁI QUỲNH NHƯ!!_Hấn hét lên

- Á!Má ơi!động dất hả?_Nó bật dậy hỏi ngu ngơ

- Hehe chịu thức rồi hả?muốn học trễ sao?

Nó ba chân bốn cẳng chạy vào nhà vệ sinh,15' sau,nó gọn gàng bước xuống nhàcười nhìn hấn...

- Đi học thôi!!!!Tui ko muốn trực vệ sinh đâu??_Nó chạy lại hấn

- Lên tui lai cô đi học?_Hấn nói và ra cửa

- hả?_Nó chết đứng như Từ Hải khi nghe hấn nói

- Hà gì?lên muốn trễ sao?_Hấn nói che đi bộ mặt đang đỏ của mình

Rồi nó gật đầu cùng hấn đến trường....con đường đến trường hôm nay trở nên dài hơn,gió thoảng nhẹ qua tóc hấn mùi hương thật dễ chịu,mùi áo mới tất cả như mê hoặc nó,tám lưng đang trước mặt nó,rộng và vững chãi biết bao....Hạnh phúc lúc cảm giác của cả hai lúc này....

....Reng....Reng....Reng....Tiếng chuông vừa reo thì cả hai đang có mặt tạitrường .Cả đám nữ sinh thì nhìn nó ngạc nhiên,nó thì đang ngượng chín cả mặt bỏchạy vào trong lí nhí nói "cảm ơn".Hấn đứng nhìn nó chạy mà bất giấccười thầm'Dùng là đáng yêu lắm!!!!!!"

Nó chạy vào lớp gương mặt còn khá đỏ hồng yêu cực....

- Sao trễ vậy hả?_Thy hỏi đứng nhìn nó

- Tại ngủ trễ mà!!!_Nó cười nhìn con bạn

- Thôi vô học rồi!!có gì ra chơi tụi mình 8 tiếp!!!ăn sáng nữa!!_Trưởng nháy mắt nhìn nó

- Đúng là Trưởng hiểu mình nhất mà!!!yêu Trưởng lắm!!!!!!_Nó ôm cổ Trưởng nói cười,mặt Trưởng đỏ như trái cà chua

Và câu nói đó vô tình hấn cũng nghe thấy....Trái tim hấn như tan nát theo nhữngmảnh vụn,ánh mắt chùn xuống,cổ giấu cảm xúc....Hụt hấn là cảm giác của hấn lúc này,Lặng người ngồi xuống tỏ thái độ lạnh lùng nhìn nó...."Mình sao thế này??sao lại thấy nhói nhói!!"

Nó nằm dài trên ánh mắt nhìn xa"là sao đây??mình có cảm giác hồi hộp...timđập liên hồi...mặt đỏ khi gần anh ta??là sao nhỉ?huhu mình đang bị gì sao lúc nào cũng nghĩ về anh ta hết vậy??huhu"

.....Reng....Reng.....Reng.....Tiếng trống làm nó thoát khỏi những suy nghĩcủa mình...Nó chạy xuống căn tin cùng hai đứa bạn...Hấn quay đi lên sân thượng.....

- Được ăn thì sướng ơi là sướng luôn!_Nó chớp chớp mắt nói

- Ăn vậy thành heo xồm đó cô nương!_Thy chọc

- Xì!!!!Đáng tui chuẩn ko cần chỉnh nhé!!!!

- Ọe....ọe....Như heo thì có _Thy giả nôn

- Nói ai heo hả?bà heo thì có!!!!_Nó chu môi lên cãi

- Bà....._Thy tức xì khói

- Thôi xin can hai chị đáng ai cũng giống heo hết được chưa? _Trường can nói làm hai đứa nhìn Trường nãy nữa

- CÁI Gì? _Nó và Thy hét lên

- Thì tui nói hai bà là heo chứ gì??? _Trường nói che miệng cười

- Ông chết với tui!!! _Nó kênh mặt nói

- NGUYỄN THANH KHOA TRƯỜNG! _Thy quát

- Tui nói đúng mà!!!!!! _Nói và bỏ chạy

Thế là nó và Thy đơì Trường chạy vòng vòng, vừa chạy vừa la làm cả trường nhin tui nó như sinh vật lạ.....

Hắn trên sân thượng gió mát đừng đợt làm hắn dễ chịu nhiều hơn.... Cảm giác bình yên dâng trào trong lòng hắn.....

Nó và Thy nhanh chóng bắt được Trường nó đang cười nói vui vẻ, hồn nhiên của cô bé ngày thơ ấu.....!!!!

- Đầu hàng....biết lỗi rồi!! _Trường ngồi xuống van xin

- Giờ mới đầu hàng hả?? _Nó cười tinh ranh

- Nè!! muốn sao hả?? _Trường nhìn nó lo sợ

- Muốn gì hả?Thy à!! _Nó nói và nháy mắt với Thy

Thế là nó và Thy đang dùng hết sức cù lột Trường làm Trường cười chảy cả nước mắt mà hai đứa nó vẫn chưa buông tha. nó vui cười như con nít....

Reng.....Reng.....Reng..... Tiếng chuông vào học như cứu Trường nó và Thy dừng lại, bỏ chạy vào lớp.....

Hắn đang ngồi đó mặt lạnh lùng chẳng biểu lộ chút cảm xúc, hắn diễn rất đạt vailanh lùng mà làm sao nó biết được chứ.....Nó cảm giác sợ nó sợ thái độ này của hắn, chẳng giống hắn lúc nào, ngồi bên cạnh hắn nó cảm giác từ một điều gì đó cô đơn lẻ loi khiến nó tái tê lòng.....

Tiết học trôi qua nhanh chóng, nó xếp nhanh tập sách chạy theo hắn, vừa chạy vừa vọt theo

- Nè! đợi tui với!!!

- Sao phải đợi cô??? _Hắn lạnh lùng

- Ồ!! Anh lại tui về mà!!!!

- Tự mà về!!! Tui ko thích!! _Hắn quay đi

- Ồ!!! Đúng là mưa nắng thất thường!!! _Nó đứng nhìn theo hắn khó hiểu

"Bước đi, ko quay lại ko thể quay lại, cô ta là ai mà mình phải lo lắng chứ?? haizz...." _Hắn thở dài bỏ đi.

- Như! làm gì đứng đây!!! ko về hả?? _Trường chạy lại hỏi

- Há? về chứ nhưng ko có xe về!!!! _Nó nhăn nhó nhìn Trường

- Tui lại bà về ha!!! _Trường cười rạng rỡ

- Hihi vậy về thôi!!!

Nó cùng Trường chạy trên con đường lá vàng, nó cười vui vẻ. Trường hạnh phúc lắm.... Trường đang cười, nụ cười của một chàng trai được che chở bảo vệ cho người mình yêu....

Trường yêu nó từ rất lâu nhưng thứ tình cảm của cậu chỉ là một tình cảm đơn phương, tình cảm này có lẽ suốt đời nó sẽ ko bao giờ biết đến và suốt lẽ cuộc đời này cậu ko có đủ can đảm để nói ra.....

Hắn đang phân vân cùng với những suy nghĩ hỗn loạn..... "Cô ta về bằng ginh? trời nắng như thế này! đi bộ thì... haizz...." _Hắn bất giác quay xe lại thật sự hắn ko an tâm để nó như thế.... Nhưng có lẽ ko cần nữa rồi, nó đang cùng Trường nói cười vui vẻ hắn nhìn thấy nó trái tim đau đốn ko nên lời.....

Hắn bỏ chạy thật nhanh, bỏ khỏi con đường đó, con đường có nó và một người con trai khác trên đường.... gió thổi qua mặt hắn cảm giác rất tê tái...

về nhà hắn bỏ chạy lên lầu đứng lan can đợi nó về "Phạm Thái Quỳnh Như sao cô làm tui như thế này chứ?? haizz...." _Hắn lại thở dài

Nó và Trường nói cười rôm rả con đường dài,nó phía sau Trường cười híp mắt,.....

- Cảm ơn nha!!!_Nó xuống xe nói
- Có gì đâu??hôm nào châu kem là được rồi....
- Cái ông này khéo lấy công quá ha!!!!
- Tui mà!!hihi
- biết ông hay rồi!!!Thôi về đi cũng chiều rồi!!Mắc công mẹ ông lại đăng báo tìm con trai lạc mất!!!hihi
- hihi đăng báo tìm trái tim cho con thì có!!!bị ai đó lấy rồi!!
- Hihi ko thèm lấy tim ông!!xài ko được!!!!
- Huhu buồn ghê!!thôi tui về nha!!_Trường nói và chạy xe đi

Bước vào nhà nó vẫn cười lúc nào bên cạnh Trường nó cũng cười cả,Trường mang cho nó cảm giác an toàn...

- Về rồi hả??_Hấn từ trên xuống hỏi
- Aaaa anh hù chết người đó!!_Nó giật mình hét
- Làm gì vậy??Thấy tui thì la còn đi bên người khác thì tí cả mắt!!!
- Ai?anh nói gì vậy??ko hiểu gì hết!!
- Đúng là đồ ngốc!!!
- Anh nói ai ngốc hả??_Nó chu môi
- Ko biết!!_Hấn bỏ đi,che giấu bộ mặt dần đỏ

Nó đang hóng mát lan can hít thở ko khí buổi tối trong lành.....bất giác điện thoại hân reo lên nó nhìn thấy nhưng quay đi cố tình ko nghe thấy nhưng càng ngày điện thoại càng reo lớn hơn.....

- Nè!!Ai điện anh nè!_Nó đập cửa nói
- Cô nghe dùm tui đi!_Hấn trong đáp

Rồi nó nhấc máy nghe, đầu dây bên kia vang lên giọng nói dịu dàng của một người con gái....

-
-_Nó im lặng nghe,tay cầm điện thoại rung rung
-
-_Nó im lặng,thực sự nó bất ngờ
-
-_Rồi nó tắt máy nó ko muốn nghe thêm bất cứ lời nào nữa

Hấn bước ra,nhìn nó,nó ngăn người nhớ đến cuộc điện thoại lúc này,cuộc điện thoại đập vỡ niềm tin trong nó.....Nó yêu hấn ,thật sự đến giờ phút này nó mới cảm nhận được tình yêu trong trái tim mình.....

Nó nằm dài trên sofa,mắt hướng lên từ nước mắt trực trào ,chỉ cần cái chớp mắt nhẹ nó sẽ rơi xuống.....

- Sao ko ngủ mà nằm đó!!!!!!_Hấn ngồi cạnh nó
- Àk....ừm....thì xem tivi!!!_Nó áp ứng trả lời
- Ngốc nè!!!_Hấn cốc nhẹ nó....-Có ai xem tivi với cái màn hình đen thui như thế ko???
- Thì tại....._Nó xoa xoa đầu

- Lên lầu đi!!
- Tí nữa đi!!Tui hỏi anh chuyện này được ko??_Nó ngại hỏi
- Cứ hỏi??_Hắn nhìn qua nó
- Anh có bạn gái rồi hả??_Nó quay sang ánh mắt chờ đợi
- Ukm!!_Hắn lạnh lùng nhưng có đâu có hay biết rằng trái tim nhỏ bé của nó đã bị bóp nát
- Vậy....vậy tại sao anh về đây sống với tui chứ??_Nó mắt cay cay hỏi
- Ba tui ép!!!nếu ko làm vậy tui sẽ lấy vợ một người mà tui chưa từng yêu??_Hắn chau mày nói
- Vậy hả????_Nó nhếch mép
- Tui xin lỗi....._Hắn lí nhí
- Tui biết rồi_Nó đáng cay bỏ chạy thật nhanh vào nhà vệ sinh

"cô ta khóc thì phải?nhưng sao phải khóc chứ???chẳng lẽ vì mình có bạn gái sao??"hắn nhìn nó suy nghĩ,nó đang khóc nước mắt lăn dài trên má.....

- Hức....hức.....anh ta có bạn gái rồi!!!anh ta ko có tình cảm gì với mình chỉ ép buộc.....tốt với mình chỉ là ép buộc thôi sao???vậy mà mình vẫn tin sẽ có 1 tình yêu....hức....

Nó khóc đau khổ nhìn mình trong gương người con gái mờ nhạt trong dòng nước mắt,tất cả đều mờ nhạt với nó....

- Như!mở cửa!!!_Hắn đập cửa
- Mở cửa!!!có chuyện gì vậy??_Hắn sốt sắng

Gạt hết những dòng nước mắt đặt lên khóe mi,nó gượng cười bước ra cặp mắt đỏ hoe vì khóc quá nhiều.....

- Cô!!!Mắt cô sao vậy!!!!_Hắn lo lắng hỏi
- Tui bị bụi bay vào mắt nên đi rửa_Nó nói và lên giường
- Ukm!thôi ngủ đi!!!!_Hắn cũng nằm cạnh nó

Hai người hai dòng suy nghĩ khác nhau hai tâm trạng khác nhau nhưng trái tim chích một dòng cảm xúc,đang đau khổ.Hắn biết nó đã khóc vì hắn trái tim hắn lại đau cảMim giác như điều gì đó làm hắn nghẹn ở nơi cổ họng....

- Anh ngủ chưa??_Nó quya qua nhìn hắn.Bắt chợt hai ánh mắt nhìn nhau
- Có chuyện gì sao???
- Ko!!!ngủ ngon!!_Nó muốn nói điều gì đó nhưng nó ko thể nói được
- Ukm!ngủ ngon!!!

Rồi nó nhìn hắn say đắm,nó muốn nhìn kĩ khuôn mặt này ánh mắt này của người con trai nó yêu....Nó đưa tay lên sờ mặt hắn,môi mỉm cười nhìn hắn.....Nó đã quyết định một điều gì đó nhưng có lẽ nó ko đủ can đảm nhưng vì hạnh phúc cho người mình yêu nó sẽ hi sinh tất cả,kể cả tình yêu này.....

Buổi sáng bình minh nắng xuyên qua từ những khung cửa sổ.nắng lung linh thoai thúc một điều gì đó trong ngày hôm nay.....Nó đã dậy từ rất sớm thay váy hoa nhẹ nhàng ôm sát người,một chút make làm nó nổi bật hơn,hàng lông mi dài để vô tận.....Nó bước xuống nhà cười rạng rỡ,và hôm nay nó cùng hắn đi chơi.....

- Hihi đi thôi!!!_Nó bước xuống nói làm hắn đứng nhìn nó vì trông nó chẳng khác nào là thiên thần
- Nè!!!Đi thôi chứ??_Nó lại vỗ vai hắn,hắn giật bắn mình quay đi

Nó và hắn cùng tung tăng trên con đường quen thuộc,ánh nắng buổi sáng dịu dàng và thanh khiết làm sao khiến nó cảm thấy ấm lòng....Chiếc xe dừng lại tại cửa hiệu sách khá lớn,Nó xuống xe nhìn xung quanh cười tươi.

Nó cùng hắn đang ngồi lựa những quyển sách hay,nó cười làm hắn cũng bật cười theo và ngay lúc này đây hai trái tim đang cùng hòa nhịp đập.....Nó kéo hắn chạy đến quầy tô tượng và nó chọn một bức tượng có hai đứa trẻ hôn nhau rất dễ thương.....Cả hai đang cùng to bức tượng đang vẽ thêm màu sắc cho nó và hắn....

- Haha mặt anh mắc cười quá đi!!!!_Nó ôm bụng cười nhìn hấn
- Tại cô chứ ai???_Hấn đỏ mặt
- Tại anh mà!!!!_Nó chu môi lên cái và còn trét màu lên mặt hấn
- Cô tô xấu chết đi được!!!!
- Xí!!!!Vậy là đẹp rồi!!anh tô lem tùm tùm!!!
- Ô!!!nhưng cô xấu!!
- Anh xấu!!!
- Cô....
- Anh..

Cứ thế cuộc chiến cô-anh diễn ra và cả hai đang vui vẻ ,nó nói cười như con nítđôi khi cũng giận dỗi với hấn.....hấn cười nhiều hơn khi bên cạnh nó....Nó luôn tạo cho hấn cảm giác là một người bạn trai thật sự luôn lo lắng nó.Cái cảm giác này trước kia anh chẳng bao giờ có được.....

Trời buổi trưa,nắng càng trở nên gay gắt làm hai má nó đỏ lên rất xinh,hấn nhìn nó chăm chú vì nó quá nổi bật cả ko gian lãng mạn cửa quán cafe.....

- Nè!!!!Nhìn đủ chưa hả???_Nó ngước lên nhìn hấn hai mắt tròn xoe làm hấn đỏ mặt
- Ai thèm nhìn cô chứ!!!_Hấn nói che giấu cảm xúc
- Phải ko đó!!!!_Nó khoáy li nước
- Thật mà!!!!_Hấn cùng tròn xoe mắt nói

Rồi ko gian im lặng,ko ai nói với ai câu nào nó lẳng lẳng nhìn ra xa hai mắt vô hồn chứa đầy nhiều cảm xúc....Hấn cũng thế nhìn ra phía xa ,ánh mắt trở nên long lanh và hạnh phúc .Hấn rất bất ngờ vì nó khác hấn cả buổi tối hôm qua nhưng hấn vui khi ko phải nhìn thấy nó khóc mà ko thể làm gì được....

Và nếu hấn có an ủi thì lấy tư cách gì để an ủi nó đây,bạn ư??nó và hấn chưa bao giờ được như thế....Người yêu thì ko thể nào vì hấn cũng ko biết có yêu nó ko nữa một cảm giác lạ lẫm đang xen vào tâm trí hấn mỗi khi bên nó....Chồng sao???Hấn ko được và cũng ko bao giờ nghĩ như thế vì cuộc sống này là do sự ép buộc của hai bên gia đình.....Lòng hấn trở nên rối hơn khi nghĩ về nó.....

Nó hai mắt miên mang ko nói gì,ánh mắt thu hết tầm nhìn từ mọi nơi....Lòng nó hoang mang lo sợ nó sợ hạnh phúc này sẽ kéo dài được bao lâu và tình yêu của nó sẽ ra sao khi nó quyết định bỏ tất cả.....Nhưng khi bên cạnh hấn nó đã thực sự ít ki,Nó sẽ ko từ bỏ tình yêu này nó sẽ ko rời xa hấn dù hấn đã có người yêu và dù hấn ko có tình cảm gì với nó.....Nó sẽ ngu ngốc một lần nghe lời trái tim mình chỉ bảo.....

Buổi chiều dần dần buông,ông mặt trời thông thả lặn xuống nhường lại cho mặt trăng,nó và hấn đang trên đường về nhà.....Im lặng nó đang im lặng nghe trái tim mình đang đập và hình như nó cũng nghe một âm thanh tương tự như thế là tiếng trái tim hấn đang đập thậm chí là nhanh hơn cả nó.....

- Mở đèn đi!!!!!!_Nó bước vào nói
- Sao cô ko mở còn đứng đó!!!_Hấn thắc mắc hỏi
- Tui ko thích!!!!_Nó nói và lên bậc cầu thang
- Tui cũng ko thích rồi sao???_Hấn cũng bỏ đi phía sao nó

"RẦM"La tiếng nó té xuống hấn nhanh tay đỡ nó lại nhưng ko kịp nửa cả hai đang ngã nằm lên nhau.Hấn ôm nó môi hấn dần dần tiếng lại nó cảm giác ngọt ngào đang tan chảy trong miệng của cả hai,.....Nó ko kháng cự nhẹ nhàng cùng hấn tận hưởng sự ngọt ngào.....

- 1s.....
- 2s.....
- 3s.....
- 4s.....
- 5s.....

Rồi nó buông hấn ra mặt nó đang đỏ lên dù ko có đèn nhưng hấn đã nhìn thấy nó đỏ mặt....

- Tui...Tui.....Tui.....Lên phòng đây???_Nó ngại ngần bỏ chạy

- CẦN THẬN!!_Hắn hét lên khi thấy nó đụng tường

Nó và tường cùng đụng nhau hắn nhanh chạy lên phía nó lo lắng hỏi nó.....

- Có sao ko??

- Ui ya!!!Đau quá!!!!!!_Rồi hắn bế nó lên phòng

- Đã bảo là cẩn thận rồi mà!!_Hắn bế nó và trách yêu

- Tại....tại...._Nó áp úng,mặt nó thì nóng lên

Hắn bỏ nó lên phòng đi bật đèn và nhanh tay lấy túi đá chườm cho nó.....Trán nó u lên một cục nhìn trong yêu cực.....

- Mai mốt nhớ nhìn kĩ đó!!!_Hắn chườm đá cho nó và nói

- Ui ya!!!!nhẹ tay thôi chứ???_Nó nhăn mặt

- Tui xin lỗi!!đau quá hả??_Hắn chau mày nói

- Hìhi chọc anh thôi mà!!!

- Chọc tui hả??

Thế là hắn lấy gối đập nó chạy quanh nhà như hai đứa con nít tinh nghịch nhưng đáng yêu.....Cuộc chiến kết thúc nó và hắn đang nằm cạnh nhau,hắn nhìn nó chăm chú..

- Làm gì nhìn tui dữ vậy??

- Thì.....Thì.....tại sao có người ngốc như cô chứ???

- Nè!!anh dám nói vợ anh vậy hả???

- Vợ hả??thì cô vợ ngốc của chồng??

- Vậy là anh cũng là ông chồng ngốc.....

- Cô....cô.....

- Hìhi vậy vợ ngủ đây???chồng ngốc ngủ ngon!!!!_Nói và nó quay ngủ

Hắn mỉm cười nhìn nó,chẳng khác nào đứa con nít đáng yêu khiến cho người khác muốn che chở....."Cô vợ ngốc àk.....em đã thay đổi cuộc đời anh đó!!!anh thích em" rồi hắn cũng quay đi.....Cả hai đang có một giấc mơ an bình.

Chiếc xe limo màu trắng đang đứng đợi nó và hắn trước cửa.Nó chạy xuống nhà cười toe vì hôm nay cả hai gia đình sẽ có buổi tiệc nhỏ chúc mừng nó và hắn.....

Chiếc xe chạy và dừng lại tại ngôi biệt thự nhà nó.nó bỏ chạy nhanh xuống xe chạy vào thăm mọi người.....Hắn cúi chào mọi người....

Cả nhà nó và hắn nói cười rôm rả,nó và bé Trúc thì cũng góp phần làm ko khí trở nên vui vẻ hơn....

- Ăn nhiều vào con nha!!!!_Mẹ hắn gấp thức ăn cho nó nói

- Vâng ạ!!!!!!Cảm ơn bác....._Nó khẽ gật đầu cười

- Sao lại bác chứ??_Papa nhìn nó

- Vâng con cảm ơn mẹ!!_Nó gượng cười nói

- Tốt!!Con nhớ chăm sóc thằng con hư hỏng này cho mẹ nhá!!_Bà cười nói nhìn nó

- Mẹ!!!sao mẹ lại nói như thế chứ???_Hắn chau mày nói

- Ồ!!!!Mẹ mới nói thế đã....

Rồi mọi người cười trước thái độ trẻ con của hắn.....Nó nhìn hắn cũng bật cười càng lạnh lùng bao nhiêu thì giờ đây hắn thân thiện bấy nhiêu thậm chí còn trẻ con hơn trước.....

buổi tiệc kết thúc, hắn chống nó trên con đường dài vì hắn muốn như thế hắn muốn biết cảm giác chống người mình yêu trên vai. Nó đã say vì uống chút rượu nằm trên vai hắn nó cảm nhận được sự ấm áp đến lạ thường....

Hắn hạnh phúc chống nó trên vai, nó nhẹ nhàng thì thầm vào tai hắn nhưng lời làm hắn phải phì cười.....

- Triệu Hoàng Gia Khang!!! Anh là đồ ngốc!!! _ Nó nói mê mang

- Anh đáng ghét lắm!!

- Anh là con heo ngu nhất trên đời!!!

-..... _ Cứ thế nó nói trong vô thức, trong lúc nó say nó luôn gọi tên của một người con trai duy nhất là hắn.....

Hắn nhanh chân đặt nó trên giường nhìn nó và quay đi thì nó đã nắm lấy bàn tay hắn ko buông ra.....

- Đừng đi mà!!! _ Hai mắt nhắm nghiền

- Ukm!!! ko đi!!! _ Hắn ngồi cạnh nó

- Anh có biết tui yêu anh rồi ko hả??? _ Nó bật dậy ôm hắn chặt rất chặt

- Sao cơ??? _ Hắn bất ngờ nhưng nó vẫn nói trong vô thức

- Tui yêu anh! đồ ngốc!!! anh ko biết sao??? _

-..... _ Hắn im lặng trái tim hắn đang sôi sục tên nó

- Nhưng anh đã có bạn gái!!!!!!! anh làm tui đau lắm anh biết ko đau lắm!!!! _ Nước mắt lăn dài trên má nó

-.....

- Phải làm sao đây anh nói đi!!!!

-..... _ Hắn chỉ im lặng lau đi những giọt nước mắt

Nó cũng yêu hắn, hắn bất ngờ cứ ngỡ tình yêu này chỉ đơn phương mình hắn như thật sự ko phải như vậy, hắn hạnh phúc ôm chầm lấy nó, nó đã ngủ từ bao giờ

Hắn đặt nó xuống, hai tay vuốt tóc nó dịu dàng rồi hắn thom lên tóc nó, cảm giác này thật khó tả làm sao.... Hắn ôm nó nhẹ nhàng khiến cho nó an tâm hơn, trong đêm đó nó đã ngủ rất ngon một giấc ngủ an lành vì bên cạnh nó luôn có một vòng tay ấm áp.....

Ánh nắng buổi sáng nhẹ nhàng đánh thức nó lên lời qua từng hơi thở, nó cảm giác có một bàn tay ai đó ôm nó rất chặt cảm giác ấm áp đến lạ thường... Nó khẽ mở mắt thì nó đã nhìn thấy hắn, khuôn mặt hoàn mỹ, đôi mắt màu nâu rất đẹp, đôi hàng mi khép lại.... Nó cứ thế vô thức ngấm hắn cũng chẳng muốn rời vòng tay này.... nhẹ nhàng nó đặt lên môi hắn một nụ hôn nồng ấm.... Hắn cảm nhận được bờ môi của nó đang trên môi mình, bờ môi này hắn đã bao lần lần chiếm nhưng cảm giác mỗi lần thì khác nhau vô cùng.....

Hắn giả vờ ngủ say rồi vòng tay nó ra, nó nhẹ mỉm cười rồi ngấm hắn thêm một lúc rồi bỏ đi xuống nhà.... Hắn lấy tay sờ lên môi, cảm giác vẫn còn nguyên vẹn, rồi hắn khẽ mỉm cười.....

- Anh dậy rồi hả??? _ Nó thấy hắn bước xuống

- Ukm!!

- àk mà nè!!! Cô còn nhớ gì ko??? _ Hắn quay lại nhìn nó hỏi

- Nhớ gì??? _ Nó thắc mắc

- Thì chuyện tối qua!!!

- Tối qua thì đi về nhà mà!!!!!!

- Ko nhớ gì thì tốt!!! _ Hắn bước lên lầu

nó nhìn theo hắn khó hiểu..... nụ cười đang trên môi nó....

- Hôm nay đi chơi nhá!!!!_Hắn nhìn nó

- Đi chơi!!!

- Ukm!!!

- Nhưng phải đi học mà!!!

- Tui điện xin nghỉ rồi!!

- Há???_Nó há miệng bất ngờ

- Chuẩn bị đi!!!!

20' sau nó bước xuống nhà,chiếc đầm cực xinh màu hồng màu mà nó thích nhất....Nón nhẹ nhàng bước xuống như một nàng tiên.Hắn đứng nhìn nó ngất ngây và rồi cả hai cùng lên xe...

- Chúng ta đi đâu??_Nó lên xe thắc mắc

- Một nơi bí mật!!!_Hắn ngồi trên phía lái nói

....Suyt.... hắn để tay lên miệng ra dấu cho nó đừng hỏi nữa,nó ngoan ngoãn ngồi trong cho hắn chở đi.Mắt nó nhìn quanh hai bên đường,con đường trải dài hai hàng cây rợp bóng gió thổi làm nó thích thú.....Hắn im lặng lái xe lâu lâu qua nhìn nó và mỉm cười.....

- Tới nơi rồi!!_Hắn dừng xe lại

- Aaaaaa!!!là biển sao??_Nó chạy ra reo lên

- Thích vậy sao??

- Thích lắm!cảm ơn anh!

- Hình như bất cứ cô gái nào cũng thích biển thì phải??_Hắn hỏi nó mắt nhìn ra phía biển

- Thì biển rất đẹp!!đi trên cát rất tuyệt!!Dù bàn chân đã giẫm lên cát in dấu chân mình lên nhưng sóng biển sẽ làm nó tan biến như chưa từng tồn tại nhưng dù sao bàn chân ấy cũng đã một lần in dấu!!Cũng như tình yêu vậy!!!!_Nó nói và nhìn hắn

- Cô cũng triết lý quá ha!!!!_Hắn chọc nó,hắn 1 ko muốn nhìn thấy nó buồn

- Đi dạo chứ???_Nó lảng tránh

Rồi cả hai bàn chân cùng giẫm lên cát,nó nhìn xung quanh ko khí thật yên bình,từng đợt...từng đợt sóng xô vào bờ nhẹ nhàng nhưng sôi nổi.....

- Có vui ko???_Hắn nhìn nó

- Có chứ!!vui lắm!!_Nó ngồi phịch xuống cát

- Mà tui hỏi điều này được ko???_Hắn nhìn nó dò xét

- Hihi anh hỏi đi!!!!

- Tại sao cô kêu mẹ mình bằng dì????

Nó cụp mắt xuống đờm buồn như có con đau nào dữ dội lắm đang làm nó đau.....

- Di ấy ko phải là người đã sinh ra tui!!!!

-_Hắn im lặng nhìn về phía nó

- Mẹ tui đã mất lúc tui vừa mới sinh ra!!bác sĩ nói chỉ cứu được mẹ hoặc con và cuối cùng mẹ đã chọn tui,ra đi mãi mãi.....

-_Hắn lại lần nữa nhìn thấy nước mắt nó rơi mà chẳng làm gì được.Im lặng trách bản thân lại làm nó đau khổ

- Nên tui đã gọi dì ấy như thế!!ko ai có thể thay thế mẹ tui cả?????

- Vậy Trúc với....._Hắn định hỏi nhưng lại thôi

- Chị em cùng cha khác mẹ!!!!_Nó đáp nhanh

- Tui xin lỗi lại làm cô buồn!!!!

- Ko sao đâu!!

Rồi nó đứng lên kéo tay hấn chạy ra biển,cả hai cùng té nước nhau tiếng cười làm xua tan nỗi buồn trong nó làm nó hạnh phúc hơn.....

Mặt trời xuống dần nó và hấn đang ngồi ngắm hoàng hôn trên biển,nó tựa đầu trên vai hấn cả hai cảm giác hạnh phúc trào dâng.....

Tít....tít....tít.....Chuông tin nhắn hấn reo lên là của Nhi bạn gái hấn người đã rời xa hấn..

"Mai em về ra đón em nha!!"hấn nhìn dòng tin nhắn một chút gì lo lắng trong lòng hấn,có cảm giác ko được an toàn.

- Anh yêu em!!!!!!!!_Hấn thì thầm vào tai nó

-

- Anh yêu em thật rồi đó!!!!_Hấn vẫn nói

-_Nó im lặng

- Em có nghe anh nói ko???anh yêu em!!_Hấn bức nói lại

-....._Lại là im lặng

Hấn quay sang nhìn nó thì nó đã ngủ từ bao giờ,rất ngon lành....."Haizzz.....thật là khó khăn lắm mới tỏ tình được vậy mà ngu luôn.thật là....."Hấn mỉm cười bẻ nó ra xe.Nó ngủ say chẳng biết gì....trong giấc mơ nó thấy một chàng hoàng tử đã yêu nó.....

Rồi cả hai cùng về nhà,nó vẫn đang ngủ hấn mỉm cười nhìn nó,nhìn khuôn mặt đáng yêu này ,sự ngốc nghếch này....."anh sẽ bảo vệ cho em Như àk!!tin anh nhé!!anh yêu em!"hấn nhẹ thơm lên môi nó.....

"Tít....Tít....tít...."Tiếng đồng hồ la in ỏi làm nó thức giấc.....ngồi bật dậy nó nhớ ra đã hẹn Thy và Trường đi đón bạn mà giờ nó còn ngủ...

Chuông điện thoại nó reo lên là Thy đang gọi cho nó,nó lo sợ mở máy.....

-_Thy hét lên

- Tui tới liền!!!Nói nhỏ nhỏ_Nó nói nhẹ nhàng

-

Rồi nó chạy nhanh vào làm VSCN,bước xuống nhà nó cũng thấy hấn định đi đâu,quần jean áo thun trắng kèm theo đôi giày nó tặng.....

- Anh đi đâu đấy!!!!_Nó chạy xuống hỏi

- Tui đi công chuyện!!

- Vậy anh đi đi!!_Nó nói rồi bước xuống cạnh hấn

- Mà cô cũng đi đâu hả???_Hấn nhìn nó

- Tui đi với Thy và Trường mà!!

- Vậy tui đi!bye_Hấn bước nhanh ra khỏi nhà

Nó cũng ra khỏi nhà,đón taxi và đi sân bay.....

_____SÂN BAY_____ -

- Như!!!_Tiếng Thy gọi nó

- Ra chưa??_Nó chạy lại hỏi

- Chưa đâu!!!khoảng 10' nữa!!_Trường nhìn đồng hồ đáp

- Hồi hợp quá!ko biết Nhi sẽ ra sao nhi??_Thy nói

- Chắc xinh ra và lớn hơn mà!!!_Nó chen vào cười

- Rồi đáp xuống rồi!!!_ Trường nhìn đồng hồ nói

Nó và hai đứa bạn cùng chờ đợi.....

- Hồi hợp quá!!!!_ Nó cầm bó hoa rung rung

Từ trong bước ra một cô gái mặc trên người chiếc váy hoa rực rỡ ,làm nổi bật làn da trắng như tuyết,tóc xòa dài đeo kính và kéo valli từ từ bước ra....

- Hello!!!!_Nhi vẫy tay chào

Nó tính chạy lại ôm con bạn sau 3 năm xa cách nhưng bỗng Nhi bỏ valli và chạy lại một người con trai và ôm chầm lấy hắn.Nó cầm bó hoa rút xuống,hai chân rung rung ko cử động được.....

"Đừng...."Nó ko tin vào mắt mình được là hắn,hắn đang ôm Nhi và bạngái của hắn là Nhi bạn thân của nó."Ko....ko thể nào...."Nó lắc đầu xua đi suy nghĩ

Lòng nó hoang mang một cảm giác gì đó nhói trong tim làm nó ko còn thở được.Thy và Trường thì đứng đó bất ngờ ko biết phải làm gì nữa.....

Hắn đang ôm Nhi,hắn ko thấy nó đang khóc ko thấy nó ở đây....Hắn rời vòng tay Nhi cười,và Nhi cũng mỉm cười nhìn hắn....Nhi cầm tay hắn tiến về phía nó và.....

Hắn khựng lại khi nhìn thấy nó hai mắt long lanh bỗng chùn xuống đến lạ thường chân cũng bắt đầu đứng lại.....

- Nè!ko nhận ra tui sao??_Nhi vô tư nói

- Hihi sao ko chứ?khỏe hả??nhớ bà quá!_Thy ôm Nhi

- Như!bà sao vậy?ko vui sao??_Nhi quay qua nó lo lắng

- Àk....tại tui ko khỏe!!_Nó gượng cười

- Lo vui nên quên tui rồi hả??_Trường nũng nịu

- Cái ông này!!càng handsome đó nha!!_Nhi vỗ vai nói

- Đừng có khen!!coi chừng sân bay nổ đó!_Thy chọc

Mọi người cười vui về chi riêng mỗi nó và hắn là đau khổ nhìn nhau.....Mọi chuyện cứ như là một con ác mộng,chồng của mình là người yêu của bạn thân....Bị kịch đời nó.....

Mọi người đứng đó ko khinh lạng đến ngọt ngào,nó chỉ biết nhìn hắn anh mắt ko thể nào buồn hơn,có cái gì đó cay cay lắm nơi khóe mắt nó nhưng ko....nó ko được phép khóc....ko được phép mềm lòng.....Hắn nhìn nó cảm xúc của hắn cũng chẳng khác gì nó,đau đầu lắm và hắn còn bất ngờ hơn khi nó và Nhi là bạn thân..Vậy mà sáng nay hắn đã nói dối nó là đi công chuyện.....

- Àk...quên giới thiệu!!đây là Gia Khang người mà mình thường kể đó!!!!_Nhi nói và nháy mắt với nó.Hắn là người mà Nhi rất yêu và cô hay kể cho nó và Thy nghe về hắn....

- Và đây là Như,Thy,Trường bạn em!!!_Nhi sang nhìn hắn nói

- Như sao nhìn Khang hoài vậy....mọi người quen nhau àk..._Nhi nghi ngờ khi thấy nó nhìn hắn

- Thì....._Thy định nói nhưng nó cản lại

- Àk....ko quen!!!chào bạn!_Nó nhanh nhẹn cúi người chào hắn

- Uhm!!Chào!!!_Hắn cũng cúi xuống nhẹ

Xa lạ là cảm giác của cả hai lúc này.....Đứng bên cạnh hắn nhưng nó chẳng còn cảm giác gì nữa có một điều gì đó đã làm thay đổi...Thy và Trường im lặng nhìn nó.thật ra Thy và Trường đều biết nó yêu hắn,nhưng cũng chỉ biết im lặng.....

- Vui quá àk...hay tui về nhà bà thăm hai bác ha!_Nhi cười nhìn nó

- KO ĐƯỢC!!_Nó và Hắn đồng thanh hét lên

Nhi ngơ ngàng trước phản ứng của cả hai" cả hai người bị sao thế này? sao lại buồn như thế chứ??"

- Tại bà mới về một mà!!!hôm khác đến chơi cũng được!_Nó lên tiếng phá tan sự im lặng của Nhi

- Đứng rồi đó!em về khách sạn nghỉ đi!_Hấn cũng chen vào
- Ukm!vậy cũng được,vậy tui đi trước nha!!_Nói rồi Nhi và Hấn bước đi
- Gặp lại sao!!!!_Trường vẫy tay chào

Hấn quay lại nhìn nó rồi bước đi,nó nhìn theo bóng dáng hai người khuất dần....và từ từ nó khụy xuống nó ko còn đủ sức lực để đứng nữa,có cái gì đó nonghỏi trên má nó đang từ từ lăn xuống,trái tim nó nhói đau gọi tên người con trai đó.....Đau đến nghẹt thở,có bờ vai của ai đó đang cúi xuống ôm nó dịu dàng.

Cảm giác được hơi ấm kì lạ nó ngước lên mắt đầy nước nhìn người con trai đó là Trường....Trường đau khổ nhìn nó khóc thật sự chẳng biết làm gì ngoài cách ôm nó.....Cứ thế nó khóc càng to hơn và cứ như thế Trường lại ôm nó chặt hơn.....

- Khóc đi nếu cảm thấy thoải mái!!!_Trường nhẹ nhàng vỗ vai nó
- Hức.....đau....đau lắm.....hức.....hức....._Nó nấc lên thành tiếng
- Ukm!!!tui biết!!!
- Tại sao.....tại sao....lại là bạn tui chứ.....tại sao...lại là Nhi mà ko phải là người con gái khác....
-_Trường im lặng nghe nó oán trách hấn
- Tui phải làm sao đây???
- Như àk....có ai ngăn cản được trái tim mình đâu!đừng khóc nữa mà....._Trường nói như van xin

Thy chết lặng tại đó và nhìn nó cảm giác đau tê tái,nó là người sống vui vẻ thân thiện mà giờ đây nó phải khóc vì một người con trai.....

Nó cứ thế ôm Trường mà khóc mà oán trách,tại sân bay mọi người qua lại nó vẫn ko quan tâm,nước mắt nó rơi ướt cả vai áo Trường.....

Ngồi trên taxi nó tựa đầu bên kính,sau trận khóc mệt mỏi,ánh mắt nó buồn đến vô tận,bên ngoài trời đang mưa,từng hạt mưa nhẹ nhàng rơi xuống làm nó đau lại càng đau.....

Thy ngồi cạnh nó khẽ lấy tay nắm lấy đôi bàn tay nhỏ bé của nó.....

- Đừng buồn nữa!bà mạnh mẽ lắm mà!
-_Nó im lặng như ko nghe thấy
- Tại sao phải như thế này chứ???_Thy nói và nước mắt cũng đã rơi
-_Nó ko nghe thấy gì nữa,nó đang cùng hòa khóc với cơn mưa ngoài kia
- Như àk.....bà có nghe tui nói gì ko hả???Trả lời tui đi,đừng như thế này mà,tui sợ lắm...._Thy cầm vai nó lắc mạnh
-_Nó vẫn vậy
- Như đang rất buồn!!!hãy cho Như có thời gian suy nghĩ đi!_Trường lo lắng nói khi thấy Thy lay nó

Thật ra,Trường là người đau hơn ai hết,yêu mà chẳng bao giờ dám nói ra chỉ biết nhìn nó im lặng đi bên người khác.....Mãi mãi Trường cũng ko bao giờ có được trái tim nó vì bây giờ đây trái tim nó chỉ duy nhất thuộc về một người là hấn mà thôi.....

Chiếc taxi dừng hấn tại nhà papa nó,nó bước xuống lòng buồn nặng trĩu,hai bờ môi mím chặt....

- Hãy cố gắng lên!!!tui ủng hộ bà!_Thy nói nhìn nó
- Tui cũng vậy!!_Trường cũng chen vào

Nó khẽ gạt đầu bước vào nhà,căn nhà trở nên một màu đen tối trước mắt nó....nó bước nhanh vào phòng của papa nó.

- Con về rồi hả???_papa nó cười hiền
- Vâng ạ!_Nó khẽ gạt đầu nói
- Như!mắt con sao vậy??_Ông lo lắng nhìn nó

- Con....con...._Nước mắt nó đã rung rung
- Con sao nói ba nghe đi!!_Ông sốt sắng
- Con ko muốn ở đây nữa??con ko muốn sống với anh ta....con ko muốn sống như thế này nữa?_Nó nói nghẹn ngào
- Con đau khổ thế sao??ba xin lỗi....._Ông ôm nó dịu dàng
- Sao ba phải xin lỗi...người có lỗi là con nếu con ko cùng với anh ta...thì...._Nó dụi mắt vào lưng papa nó nói
- Ko đâu!!Thật ra mọi chuyện là do hai gia đình sắp đặt đó con àk...
- Sao cơ???_Nó ngược lên hai mắt mờ to
- Thật ra con và Khang có hôn ước từ nhỏ,tính cách hai đứa thì ko thích ép buộc nên mọi người mới cho hai đứa gặp nhau ở khách sạn....và bắt cả hai về sống chung....._Papa nó ôn tồn nói
- Ba sao ba có thể như thế chứ??
- Ba xin lỗi con.....
- Vậy bây giờ con ko muốn sống cùng anh ta nữa??con qua nội sống ba nhé!!!_Nó nhìn papa nó van xin
- Qua nội sao??
- Vâng ạ!vậy ba nhé!!!!_Nó cầm tay papa lắc lư
- Thôi được rồi!!vậy khi nào con đi!!!
- Mai ạ!!
- Sao nhanh vậy!!!
- Con muốn mà ba!!!

Ông cũng đành chịu trước sự van nài của nó.Nó sẽ qua Pháp sống cuộc sống mới,nói đúng hơn là nó đang trốn chạy sự thật này.....nó ko đủ can đảm để giành lấy như lời nó đã nói....nó ko thể nào.....

Nó nằm trên giường ánh mắt xa xăm nhìn mọi thứ xung quanh,mắt nó nhòe đi vì nước,nó im lặng khóc từng giọt khẽ rơi xuống khuôn mặt nhu mì của nó,trái tim nó tan nát theo từng giờ...."tại sao lại là bạn em chứ??tại sao??"nó nấc nhẹ.

Hắn đang về nhà,trái tim của hắn cũng đau chẳng thua gì nó,lúc nhìn thấy nó ở sân bay là hắn đã ko còn gì hết....căn nhà im bật ko một chút ánh sáng nào,hắn lo lắng chạy vào phòng nhưng chẳng thấy nó đâu....Ngôi nhà tràn ngập tiếng cười giờ chỉ còn mỗi hắn,ngồi xuống sofa hắn lôi điện thoại ra....có tin nhắn là của nó"Tui về nhà rồi!"chỉ mỗi dòng tin nhắn vắn vắn mà sao hắn thấy đau lòng đến thế....Nó đã bỏ hắn sao?ko thể nào nó yêu hắn thế cơ mà!nhưng vì hạnh phúc của hắn nó sẽ ra đi và chấp nhận tất cả.....

"Ngày mai phải tìm cô ta giải thích ko thôi mình chết mất"Hắn nằm dài trên giường suy nghĩ.

"Mai đi chơi anh nhá!"là dòng tin nhắn của Nhi,hắn mệt mỏi mở ra xem và nhắm mắt lại thật sự trong hắn lúc này chỉ có mỗi mình nó mà thôi.....

Hai trái tim đang cùng hòa nhịp đập,đang hướng vào nhau nhưng sao cả hai ko cảm nhận được điều đó vì tình yêu này cần nhiều thời gian để chứng minh.....

SÂN BAY

Nó ,papa nó ,đi và em nó đang đứng ôm nhau chào tạm biệt,nó ko khóc nước mắt nó ko thể nào rơi ra nữa....Nó mặc chiếc váy màu đen,vài viên trắng xung quanh,thêm cặp kính đen to che giấu đi đôi mắt đang sưng lên vì khóc quá nhiều.....

- Hai đi qua đó nhớ ôm ông bà nội dì em hai cái nha!!!_bé Trúc lắc tay nó
- Ukm!chị biết rồi,em ở nhà ngoan đó!!!!_nó xoa xoa đầu Trúc
- con đi nhớ giữ gìn sức khỏe nha!_đi nó ôm nó dịu dàng
- Con biết rồi!!đi cũng vậy nha!
- Đi qua đó ăn uống đầy đủ nghe chưa??_Papa nó làm mặt nghiêm nói

- Con biết mà!!cả nhà ở lại vui về!!!!

"Chuyến bay từ Việt Namsang Pháp sẽ cất cánh....."

- Thôi con đi đây!!_Nó nói và ôm mọi người

- Em nhớ những gì chị dặn đó!!!!!!_Nó đi quay lại nhìn Trúc

Nó kéo vali vào trong ,nó nhìn quanh tìm kiếm dù biết hẳn sẽ ko đến nhưng nó vẫn muốn nhìn hẳn lần cuối trước khi rời xaBỗng nó bắt gặp hình dáng quen thuộc ngày nào đang chạy lại nhưng ko còn kịp nữa,cánh cửa đã đóng lại.....

Hắn chạy tới mồ hôi ướt cả áo,khi hắn đến nhà tìm nó thì người giúp việc nói là nó đi xa nên hắn nhanh h bỏ chạy nhưng ko kịp nữa,hắn chỉ nhìn thấy mọi người đang vẫy tay chào về một nơi rất xa.....

- Con chào hai bác!Như...._Hắn cúi chào hỏi

- Nó đi Pháp rồi_papa nó buồn nói

- Vâng!!!_Hắn chùn xuống

- mẹ và ba đi trước đi!!con có chuyện nói_bé Trúc cười nói

đội bóng hai người đang khuất dần,Trúc mới lên tiếng nói.....

- Chị hai gửi cho anh cái này!_Trúc nói đưa cho hắn lá thư

- Chị em gửi anh??_Hắn nhìn Trúc

- Vâng ạ!!!hôm qua chị khóc rất nhiều và còn gọi tên anh nữa???

- Thật sao??

- vâng!thôi em đi đây!ba kêu rồi!!_Bé Trúc nói và chạy đi

-_Hắn đứng đó tròn hai chân xuống đất

Như người mất hồn ,hắn mở lá thư ra nhòe đi vì nước mắt,vết mực đã lem màu,mắt hắn cay cay và đọc nó.....

"Gửi anh.....

Khi anh đọc lá thư này có lẽ em đã đi một nơi rất xa...anh còn nhớ ngày đầu chúng ta gặp nhau chứ?thật bất ngờ nhưng đó chỉ là sự sắp đặt của hai gia đình thôi anh àk.....nhưng anh biết ko dần dần em đã phát hiện ra là em đã yêu anh mất rồi.....nhưng thật ko ngờ anh lại là bạn trai của Nhi nên em xin lỗi em radi như thế này,có lẽ em trốn tránh nhưng xin anh hãy tốt với Nhi hãy yêu cô ấy nhiều.....Cười thật nhiều anh nhé!!!

Em yêu anh!đồ ngọc àk.....!"

- Đồ ngọc àk....anh cũng yêu em mà!Đừng rời xa anh xin em đây!em có nghe anh nói ko Như!anh sai rồi anh trốn tránh trái tim mình là anh sai rồi_Hắn khụy xuống khóc

Trái đất xung quanh như ngừng lại giây phút này đây,gây phút mà hắn đã mất nó,chiếc máy bay cất cánh bay lên trên trời cao....Chuyến bay mang người con gái hắn yêu đi xa đi về một nơi ko có hắn.....mãi mãi.....

Nó đã ngồi yên vị trên máy bay,nó hướng mắt nhìn xuống nơi mà nó cho là sẽ gắn bó suốt đời nhưng không ngờ lại có một ngày nó bỏ ra đi như thế này ra đi trong nước mắt.....

Nó nhìn lại rồi quay đi nước mắt nó đã rơi từ bao giờ"Tạm biệt anh!hãy hạnh phúc".....Nó ko lau nước mắt,cứ để cho những giọt nước mắt vô tri kia cứ rơi xuống,nhanh chóng phủ đầy gương mặt nó.....

Những kí ức lại chợt ùa về trong nó,kí ức về hắn về những ngày đã sống cùng nhau.....

"Nó đang ngồi cầm cúi làm bài tập khó,mặt nó nhăn nhó trông mà phát cười....

- Làm gì mà nhăn nhó vậy??_Hắn bước ra hỏi nó

- Bài tập khó quá_Nó ngước lên nhìn hắn tội tội

Hắn cúi xuống cầm vở nó lên xem và nó đã được ăn một quả cóc thật đau....

- Ngốc nè!!!!!!

- Ui ya!!!sao cóc tui hả???_Nó xoa xoa đầu nói

- Bài tập vậy mà khó hả???

- Tại tui....tui....

- Thôi thôi!tui giải cho mà xem nhá!!!!

Nó nhìn hần chăm chú làm bài tập,môi nó khẽ mỉm cười nhìn hần chẳng khác nào một thầy giáo khó tính,lâu lâu lại cốc nó vài cái.....trông mày yêu....."

Đơn giản thế nó yêu hần như thế đấy...một tình yêu bình yên ko quá lớn mà cũng ko quá nhỏ.

Nó ko khóc nữa,nó ngồi im mắt nhìn ra xa ko hồn....Những kí ức làm nó đau nhói,nó muốn trách trái tim mình đã ko nghe lời khi đã yêu hần _ bạn trai của bạn thân....

Chuyến bay chở nó sau 13 tiếng,nó bước xuống sân bay cảm giác nó nhận được là cái lạnh thấu xương,trời lạnh lắm khiến trái tim nó cũng gần như đóng băng.....

Hần khụy xuống ở sân bay khóc ,giọt nước ngày càng rơi nhiều,hần đau lắm khiến hần ko còn đứng lên nổi hần đã mất nó.....

Tiếng nhạc mạnh,cùng với những con người đang nhảy lên điên cuồng khiến hần mệt mỏi,hần ngồi phía trên của quán bar,những chai rượu ngã nghiêng,hần đã say rất nhiều nhưng trong cơn say hần luôn nghĩ về nó...

Điện thoại hần reo nhưng hần ko còn nghe thấy được gì nữa....hần ko muốn làm gì hết,đau đầu lắm...

- Alo...._Tiếng người phục vụ nhắc máy

- _Tiếng Nhi

- Anh Khang say rồi ạ!!!!

-

- Quán bar CRY.....

"Tút....tút....tút...."Nhi cúp máy khi chưa nói được tiếng cảm ơn,Nhi ko phải thiếu lịch sự như thế đâu vì cô đang rất lo cho hần vì cả hai đã hẹn đi chơi nhưng cô chờ mãi chẳng thấy hần đâu.....Nhi thấy hần có những hành động lạ từ ngày hôm qua,từ ngày thấy Như,cô có cảm giác gì đó nhưng ko thể xác định được....

Chiếc taxi dừng hần tại quán bar Cry,Nhi bước xuống cô thật nổi bật với chiếc váy ngắn ôm sát người,từng bước đi như thu hút người khác.....

Nhi bước vào cạnh hần,hần nằm đó ,mùi rượu nồng cô nhìn hần lo sợ chạy lại đỡ người hần ngồi dậy.....Trong ánh mắt mờ mờ ảo ảo của mình hần đã nhìn rõ.....

- Như....anh biết....anh biết mà....em ko bỏ anh đâu...vợ ko bỏ chồng đâu...._Hần ôm Nhi nói,nước mắt hần lại rơi

-_Nhi im lặng thật sự cô đang rất sốc"Như vợ chồng sao??ko...ko....thế nào..."Nhi gào lên trong suy nghĩ

- Đừng bỏ anh mà....xin em đó....anh yêu em rồi....yêu thật mà...._Hần nói trong tiếng nấc

-_Nhi chỉ biết im lặng,người đang ôm cô là người mà cô đã từng yêu sao??ôm cô trong tay mà gọi tên người con gái khác,ngày cô bỏ đi Mi hần chưa từng rơi một giọt nước mắt vậy mà bây giờ hần đã khóc nhưng ko phải cho cô mà là Như.....

Phải Nhi đau lắm và nước mắt cô cũng đã rơi,cô cũng ko biết nữa có gì động lại nơi khóe mi của cô.....là tại cô cô đã sai khi bỏ rơi hần....

_____3 Năm trước_____

- Em sẽ đi Mi_Nhi ngồi cạnh hần lạnh lùng nói

- Sao???em đi Mi sao???_Hần ngạc nhiên nhìn Nhi

- Uhm!!!!

- Vậy bao lâu????

- 3 năm và có lẽ là mãi mãi.....

- Vậy còn anh....._Hắn nhìn Nhi buồn
 - Em xin lỗi.....
 - Xin lỗi ư???xin lỗi anh sao??_Hắn nhếch mép cười
 - Em biết....em đi là có lỗi với anh....
 - Em biết mà vẫn đi sao?????
 - Em....._Nhi ngập ngừng nhìn hắn
 - Anh biết!!có bao giờ em quan tâm anh ko hả??có bao giờ em hiểu cảm giác củaanh ko??tại sao đến lúc em chuẩn bị đi xa câu cuối cùng nói là chỉ xin lỗi thoisao??_Hắn cười nhạt
 - Em.....
 - Vậy là yêu anh đó sao??
 - Em yêu anh nhưng em muốn qua Mi để sống một cuộc sống mới anh àk....chàoanh!!!!!!_Nhi nói và bỏ đi
- Bàn tay hắn nắm chặt đôi tay nhỏ bé của cô lại.....
- Em quyết định rồi sao??????
 - Ukm!!mai em bay!!_Nhi nói và đẩy tay hắn ra lạnh lùng
- Hắn từ từ buông thõng tay xuống,nhìn Nhi bước đi,trái tim tan nát và nhờ nó màhắn đã trở lại như xưa.....
- _____Hiện tại_____
- Đúng Nhi đã rời bỏ hắn,cô đã bỏ tình yêu của mình lại và ra đi.Cô đã sai vàngay lúc này đây cô ko có quyền trách hắn....
- Nhi bên cạnh chăm sóc hắn nhưng hắn cứ mãi gọi tên nó làm cô đau nhói,trái timcô đang rỉ máu,ko còn gì đau hơn thế nữa.....
- Nó đang đứng trước một công viên rộng lớn của Pháp,nhẹ nhàng hít thở thậtsâu.....ngắm nhìn mọi thứ xung quanh.Bỗng có ai đó đến bên cạnh nó cười một nụcười đẹp nhu7 nắng ban mai,nụ cười làm nó mãi nhìn theo
- Sao buồn thế cô bạn....._Người con trai cười nói
 - Ko vui thì buồn chứ sao??_Nó chu môi lên nói
 - Trời àk.....hihi_Người con trai cười nhìn nó
 - Sao lại cười chứ??
 - Cô thật thú vị.....
 - Là sao??
 - Thì cô đặc biệt hơn những cô gái tui từng gặp!
 - Đặc biệt ư!!!!!!
 - Thì cô ngốc

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Cái lạnh thấu xương của mùa đông làm trái tim nó băng giá, ngấm nhìn lại rồi nó quay bước đi nhanh, bước chân lẻ loi và cô độc biết nhường nào.....

Ngôi biệt thự dần dần hiện ra trước mặt nó, bước nhanh chân vào nhà nó đã thấy ông nó đang ngồi uống trà cùng với một người con trai là người đã nói chuyện lúc này, nó bất ngờ nhìn ông....

- Con về rồi sao???

- Vâng ạ!!!!đây là,....._Nó nhìn qua người con trai hỏi

- Àk....đây là An nhà kế bên nhà ta đó,sau này hai đứa sẽ là bạn bè....._Ông nó cười nói

- Vâng ạ!!!chào An....._Nó bước lại cúi đầu

- Hihi mình lại gặp nhau nữa rồi....._An nhìn nó cười

- Hai đứa quen nhau sao???_Ông nó thắc mắc

- Vâng ạ!!!lúc sáng có gặp nói chuyện....._An nhìn nó nói

- Vậy là tốt rồi!!!àk....mà mai con có thể đưa Như đi tham quan được ko?_Ông nó nhìn An cười nói

- Vâng ạ!!nếu Như ko ngại....._An nhìn nó

- Vâng cũng được..._Nó cười buồn

Cuộc nói chuyện của nó và An diễn ra khá vui vẻ, An có nụ cười thật đẹp khiến nó phải ngước nhìn, cảm giác bình yên nào đó trong lòng.....

Hắn nằm đó hai mắt nhắm nghiền, cảm nhận đôi tay nặng trĩu, mở mắt ra nhìn thấy Nhi đang nằm ngủ bên tay hắn dịu dàng....Khẽ đưa tay mình ra khỏi Nhi để cô ko thức giấc nhưng cô đã thức từ bao giờ.....

- Anh thức rồi sao????_Nhi ngước lên hỏi

- Uhm!!em chăm sóc anh cả đêm sao???????

- Vâng!!!!em tìm anh nhưng người ta nói anh say nên....._Nhi nói buồn

- Cảm ơn em....._Hắn nói lí nhí

- Ko có gì!!!!thôi em đi đây, thức ăn em để ở bếp....._Nhi nói rồi nhanh chân bước ra

- Anh xin lỗi....._Hắn cúi gằm mặt nói

- Ko....là em....em có lỗi....là em...._Nhi khựng bước lại nhìn hắn, hai mắt long lanh gần như khóc

- Em....._Hắn ngước lên nhìn Nhi đau xót

- Em biết em bỏ anh đi là em sai và em cũng biết anh ko còn yêu em nhưng em xin anh hãy bên cạnh em...đừng bỏ em...._Nước mắt Nhi đã rơi, chăm sóc hắn cả đêm nghe hắn gọi tên nó mà lòng cô đau xót khôn nguôi....

- Anh xin lỗi....anh yêu....

- Ko....ko....ko.....anh đừng nói nữa....._Nhi bịt hai tai lại và chạy đi

Cô lao đi xuống nhà, cô sợ lắm, sợ ba từ "anh yêu Như", đối với cô như thế là quá đủ cô ko thể chịu nổi thêm bất cứ sự tổn thương nào nữa, trái tim cô đau nhói.....

Tại quán cafe ONE, Thy đang ngồi đợi Trường, sự ra đi của nó làm cả hai rất buồn, Trường đau khổ khi biết nó ra đi và lời yêu của cậu sẽ chỉ mãi là bí mật của trái tim mà thôi, nó mãi mãi sẽ ko biết có một tình yêu hiện diện từ rất lâu.....

- Trường!!!!!!_Thy vẫy tay khi thấy Trường

- Hihi đợi tui lâu ko????_Trường ngồi xuống cười

- Cũng lâu! tí ông tính tiền đó!!!!

- Hihi biết mà!!!!

- Như đi rồi ông biết chứ??

- Tui biết....._Trường nhẹ giọng buồn nói
- Ông yêu Như àk.....
- Sao....sao....bà biết!!
- Tui mà....chuẩn ko cần chỉnh.....
- Nhưng Như có biết đâu!!!Như đã yêu một người khác.....ko phải là tui....
- Cuộc sống của Như đã ko còn như trước nếu ra đi làm Như vui thì tui ủng hộ.....
- Tui cũng thế!!Mong Như sẽ hạnh phúc!!!!

Cả hai nhìn qua khung cửa kính,ánh mắt tràn đầy niềm hi vọng nó sẽ hạnh phúc,rồi cả hai khẽ mỉm cười hạnh phúc.....

Buổi sáng,se lạnh tạiPháp,nó nằm trong chiếc chăn,ánh nắng len lỏi qua phòng nó,cảm giác thật dễ chịu khiến nó ko muốn rời khỏi chiếc chăn.....

- Dậy đi nào!!dậy đi!!_An lay lay vai nó
- Ngủ tí nữa mà....._Nó nói và lấy tay kéo chăn lại
- Ko ngủ gì hết!!!_An kéo chăn ra khỏi người nó
- Aaaaaaaa_Nó giết mình bật dậy

"Cốp...."Đầu nó và đầu An đụng vào nhau,nó xoa xoa đầu than thở.....

- Huhu đau quá!!!anh làm gì ở phòng tui vậy!!!
- Thì qua dần cô đi chơi nèk.....
- Ak...ha....tui quên....hihi_Nó cười bỏ chạy vào trong

Nó bước ra với trang phục nhẹ nhàng,kín người trời rất lạnh khiến tay nó run lên bần bật...

- Đi thôi_Nó bước xuống cười
- Ăn sáng trước nha!!!!_An nhìn nó dò xét

Rồi nó và An bước vào một nhà hàng nhỏ,trang trí khá thoáng mát,khung cảnh lung linh nhìn rất ấm áp....Nó cùng An ăn sáng,nó nhìn An cười.....

- Hihi bây giờ thì đi chơi nha!!!!no rồi!_Nó nói và xoa xoa bụng
- Hihi ukm!mà sao này đừng nói chuyện cộc như thế nữa,xưng "anh,em'nha!!!!!!_An nhìn nó cười
- Sao phải xưng anh em chứ??chúng ta bằng tuổi mà_Nó chu môi lên cãi
- Thì tui xin trước cô 2 tháng mà...hihi_An cười
- Ak...ha....vậy đi thôi anh...._Nó nói và bước ra đường

An cùng nó đến khu vui chơi,nó thích thú la hét,chạy vòng quanh chơi hết trònày đến trò khác,như con nít.....Bên An nó cảm giác vui vẻ và bình yên lắm....

- Hoi!!!chơi mệt quá!_Nó ngồi phịch xuống ghế
- Em chơi "ít" quá mà!
- Hihi Tại lâu quá mới vui như thế mà.....
- Hihi vậy ăn kem ko??_An nhìn thấy quầy kem và hỏi nó
- Hihi ăm mà!anh mua em hai cây nhá!!!!socola và vani dâu nhé!!!!
- Ăn hai cây luôn hả??_An nhìn nó ngạc nhiên

- Chuyện nhỏ!nhanh đi em đói rồi nek....._Nó xoa bụng nũng nịu

An chạy mua kem cho nó ăn mà lòng vui đến lạ,Nó ngồi ăn kem hồn nhiên như con mèo vậy,vô tư mà ăn,An thấy nó chỉ biết lắc đầu cười trừ....

- Ko ngờ nhìn em vậy mà giống thiệt ák...

- Giống gì!!_Nó xoay qua kem dính tùm lum

- Thì....giống.."eo chàng y"_An cười mím nhìn nó

- "eo chàng hy"... "eo chàng hy"_Nó lăm bằm lăm An cười

- Aaaaa!!anh dám nói em là y chàng heo hả??_Nó hét lên nhìn An

- Thì giống mà....

- Anh chết với em....._Nó nói và đuổi theo An

- Haha Như heo!!_An cười chạy

- Đứng lại!!!

- Ngu sao đứng!!!hihi

- Huhuhuhu_Nó ngồi phịch xuống khóc

- Có chuyện gì sao???_An lo lắng chạy lại

- Haha_Nó nắm ao An lại

- Em...em...gạt anh!!_An chau mày nhìn nó

- Hihi ai bảo anh dễ gạt làm chi??

- Quan tâm em mà em gạt anh!!!!_An giận dỗi

- Hihi công em đi!_Nó nũng nịu

- Sao cơ??công heo hả???

- Anh dám nói em là heo hả??_Nó lườm An

- Thì em là heo rồi còn gì?

- Em ko biết bây giờ công em...

- Ko công heo đâu??_An nhìn nó cười gian

- Ko hả??

- Ukm!!!_An bặm miệng cười

"Phụt...."nó nhảy lên lưng An ôm chầm lấy cổ An ko buông,An lắc đầucười dưới sự tinh nghịch của nó....

- Bây giờ thì công đi!!!_Nó cười gian nói

- Anh sợ em luôn rồi!!_An lắc đầu cười khỏ công nó

- Hihi_Nó cười đắc trí trên lưng An

An công nó,đi dọc theo con đường,buổi chiều nhẹ chỉ thấy bóng dáng người con trai và người con gái khuất dần.....

Nó tựa lên vai an âu yếm,cảm giác này khiến nó nhớ lại một điều gì đó nhưng nó ko thể nào nhớ rõ,trái tim nó ấm áp đến lạ thường ngày con trai này luôn tạo cho nó cảm giác bình an khi ở bên.....

- Ngủ ák..._An hỏi khi thấy nó im lặng

- Có đâu!!!!_Nó lắc đầu đáp

- Vậy sao ko nói gì???
- Tại mệt quá!!!
- Hà???em được công mà cũng mệt nữa sao?anh công em mới là mệt nè _An giận dỗi
- Được công em là sướng lắm đó!!!!
- Vậy anh ko dám nhận cái sướng này đâu???
- Hìhì_Nó phì cười
- Anh hỏi em điều này nha!! _An dịu giọng hỏi
- vâng hỏi đi!!!!
- Tại sao những lúc em cười nhìn trông gượng gượng làm sao ấy??Như lần đầu tiênanh gặp em vậy!!!!
-_Nó im lặng nhớ về hần
- Như àk....._An hỏi khi thấy nó im lặng
- Anh thả em xuống đi!!!!
- Ồ!!!!_An ngỡ ngác
- Thả em xuống đi!!!_Nó nhảy xuống khỏi người An
- Anh xin lỗi!!!anh lại làm em buồn rồi!!!!!!_An cúi xuống nhìn nó buồn
- Nếu người anh yêu là bạn gái của bạn thân anh thì sao hả anh???
- _Nó ngược lênAn mắt rung rung
- Sao cơ???
- Hức.....vậy mà....vậy mà em đã yêu bạn trai của bạn thân mình đó anh!!!!_Nướcmắt nó lăn dài,nó tựa lên vai An khóc nức nở,kể mọi chuyện cho An nghe,từng nóiđau lại ủa về.....
- Thôi!đừng khóc nữa!!Tình cảm đâu ai ngăn cản được!!!_An vỗ vai nó
- Hic....hic...._Nó mắt đầy nước nhìn An
- Em hãy cứ vui vì em đã lựa chọn đúng!!ra đi là cách tốt nhất,giữ lại tình bạkia!!!
- Vâng!!!!cảm ơn anh!
- Cảm ơn vậy thôi sao??Ướt cả áo anh rồi nè!!Em khóc như mưa vậy,này giờ ngườiìqua lại cứ tưởng anh ăn hiếp em ko àk.._An kể tội nó
- Hìhì_Nó chịu hết nổi phì cười
- Hìhì cười gì chứ??_An làm mặt giận dỗi
- Em biết lỗi rồi!!!em sẽ ko dám khóc nữa đâu!!!
- Ukm....vậy thì tốt!!!
- Từ nay em sẽ là PHẠM THÁI QUỲNH NHƯ' vui về!!_Nó đứng lên nói
- Em nói đó nha!!mai giặt áo cho anh đó!!!!
- Xì!!!!ko giặt!!_Nó phồng má nói
- Ồ!!!!!!huhu _An làm mặt khóc

Nó nhìn An cười,nó đã vui cười trở lại ,An đã mang nụ cười nó trở về....Mộtcuộc sống mới chỉ có nụ cười và nó sẽ ko bao giờ nhớ về hần nữa.....

Hần đau khổ từ ngày nóra đi,Nhi lúc nào cũng đi theo hần chăm sóc cho hần, hần biết nhưng trái timhần cứ gào lên tên nó đầy xót xa.....

Như mọi ngày hắn luôn ở bar uống rượu, uống đến khi nào say, đến ko còn biết giữ hân mới trở về và dù con say làm hân chẳng biết gì nữa nhưng sao nó vẫn còn trong hân từng hình ảnh từng mảng kí ức cứ ùa về như một điều gì đó quen thuộc lắm.....Dù nhiều lần hân đã hỏi tại sao hân lại như thế thì câu trả lời vẫn là "hân yêu nó" yêu nhiều lắm, thậm chí là nhiều hơn tình yêu của nó nữa kia.....

Hân ngồi trên chiếc ghế dài, cầm ly rượu trên tay và uống như uống nước lạnh.....Bỗng có bàn tay ai dịu dàng nắm lấy tay hân, nhanh lắm và kéo hân đi thật nhanh.....Phút chốc hân đang ở trên sân thượng của quán, Gió mát khiến hân dần tỉnh.....

- Nhi....._Hân gọi tên Nhi khi thấy cô đứng cạnh mình

- Anh còn biết em nữa àk._Nhi nhìn hân

- Sao em lại đến đây!!! về đi!_Hân nói lạnh lùng và bước đi

- ĐỨNG LẠI_Nhi hét lên làm bàn chân hân khựng lại

"Bốp....." Một cái tát thật mạnh đã nằm trên mặt hân, Hai mắt Nhi long lên sòng sọc làm người đối diện cảm thấy sợ hãi...

- Anh nhìn lại mình đi!! coi anh ra gì nữa hả?? Như ra đi để anh hạnh phúc mà giờ anh như thế này sao? tại sao chứ.... lại cho tui và Như cùng yêu anh chứ? Anh lảo đảo.... Sao anh ko đi tìm Như hả? sao anh cứ dằn vò tui mãi thế... sao anh làm tui đau thế này....._Nhi nắm áo hân nói và khóc, từ từ phịch xuống dần

-_Hân im lặng nghe Nhi oán trách trái tim của hân cũng đau lắm chứ

- Anh hãy tìm Như đi_Hai hàng nước mắt đầy trên má Nhi, trái tim cô đau lắm khi nói những lời đó nhưng thật sự cô ko thể chịu nổi nhìn hân như thế.... Cô rất muốn hân ở bên cạnh mình như thế là cô quá ít ki.... cô ko thể.

- Cảm ơn em!!!!_Hân nói và chạy đi, hân sẽ đi tìm nó tìm người con gái mình yêu

Còn lại mình Nhi trên sân thượng, cô cứ khóc, khóc thật nhiều, cô đã từ bỏ hân... ko phải cô đã từ bỏ hân rất lâu rồi nhưng bây giờ đây cô cảm thấy thực sự hạnh phúc.....

- Chúc anh hạnh phúc cùng Như!!!_Nhi ngồi đó nhìn hân chạy

Lau vội những giọt nước mắt, cô đứng lên và bước đi, từng bước cô đơn....

Hân chạy như bay về nhà, papa và mama hân đang xem tivi bất ngờ thấy hân chạy vào thở gấp....

- Con trai.... có chuyện gì àk..._Mama hân lên tiếng hỏi

- Mẹ... mẹ cho con biết địa chỉ Như bên Pháp đi!_Hân nói như van xin

- Để làm gì??

- Con muốn gặp Như.....

- Nhưng...._Mama hân áp úng nhìn nó

- Đường XXY...._Papa hân nói

- Vâng! con cảm ơn ba!!_Hân nói và chạy lên phòng

- Anh vậy là...._Mama hân quay sang papa nói

- Nó lớn rồi hãy cho nó tự quyết định mọi chuyện....._Papa hân nói và xem tivi

Hân dọn thật nhanh quần áo vào chiếc vali nhỏ, bước ra khỏi nhà cười với mọi người thật sự hân đang rất vui.....

Chiếc máy bay đang trở hân trở tình yêu của hân đang từ từ cất cánh trái tim hân đang khao khát hình bóng của người con gái mang tên Như.....

- Anh sẽ đến gặp em!! sẽ ko mất em nữa đâu..._Hân mỉm cười nói

Chuyến bay cuộc đời hân, mang sự nhung nhớ của người đang yêu, hân nhắm mắt tận hưởng cảm giác được gặp lại nó.....

Hân đứng giữa ko gian rộng lớn của sân bay, nhìn hân rất thu hút mang một vẻ đẹp châu Á, mỉm cười bước lên taxi thật sự bây giờ hân chỉ muốn chạy thật nhanh đến nó.....

Ngôi biệt thự nằm ngay trước mắt hắn,nhanh tay nhấn chuông cửa.....một người giúp việc bước ra nhìn hắn lạ lẫm...

- Anh tìm ai?????

- Tui muốn gặp Như!!!!

- Xin lỗi!!Ở đây ko ai tên Như hết!!

- Sao cơ!!!!ko có ai hả??

- Vâng!!!!

- Đúng địa chỉ rồi mà!Như àk....ra đây đi...anh đến tìm em nèk.....Như!!_Hắn hét vào

- Anh làm cái gì vậy!!!!ko có ai tên Như hết_Người giúp việc nói....thực sự chẳng ai biết nó tên gì chỉ gọi là cô chủ thôi mà.....

"Rầm."cánh cổng đóng lại trái tim hắn cũng tan nát theo tiếng cổng....."sao vậy.....em đang ở đâu hả Như...anh đến tìm em mà....."Hắn nói và ngồi trước cánh cổng.....Nhìn hắn bây giờ chẳng khác gì một người bị bỏ rơi..

- Ấc....xi...._nó đang ngồi chơi với An

- Hìhi em ăn hiếp anh nên bị ắc xi đó!!!!!!_An chọc và đưa khăn giấy cho nó

- Có đâu....

- Ko phải sao?

- Anh muốn chết hả????_Nó lườm An

- Thôi....thôi...ko dám chọc em đâu....!_An lắc đầu cười

- Vậy thì tốt!!!Mà nè em sẽ ở lại học cùng anh luôn đó,hôm qua ông nói rồi....hìhi_Nó cười nói

- Há?vậy là anh tiêu rồi..._An than vãn

- Hìhi em sẽ chăm sóc anh tốt mà..

- Ko dám để đại tiểu thư đây chăm sóc....

- Hức....anh đáng ghét lắm....._Nó quay mặt đi giận dỗi

- Thôi anh xin lỗi mà...._An năn nỉ

- KO thèm_Nó phồng má

- Ô!!!!có người giận anh rồi...sôcla này anh ăn quá!!!_An cầm ây kẹo để trước mặt nó

- Hìhi em ko giận anh nữa đâu!!!_Nó nói và giật cây kẹo ăn

An nhìn nó cười hiền,nó giống như một đứa con nít đôi khi có những cử chỉ khiến An đỡ ko nổi.....Nhưng bên nó anh có cảm giác thật vui vẻ cười nhiều hơn mà lúc trước anh ko bao giờ có.....

Giữa tiết trời lạnh giá hắn cứ ngồi đó chờ đợi nó,chờ người con gái đó quay bước trở về nhưng có nào đâu cô gái hắn yêu chỉ thấy những bông tuyết rơi vô tình....và dù tuyết rất nhẹ nhưng sao hắn thấy nặng trĩu như trái tim hắn lúc này.....

Nó đang cùng ngồi cạnh An trông ko gian của một quán cafe,nó cười hiền nhìn An mà nó đâu có biết rằng người nó "yêu" đang chờ đợi nó ngoài kia,ngoài trời đầy tuyết.....

Định mệnh như lần nữa chia cắt cả hai...cứ ngỡ là sẽ bên nhau...sẽ cùng nhau đi đến hết đoạn đường nhưng cuộc sống ko bao giờ như mong muốn....

Nó và hắn đã cách xa khoảng cách địa lí và khoảng cách trái tim....hai trái tim cách xa nhau gần nửa vòng trái đất nhưng tại sao cả hai trái tim luôn hướng về nhau ko thể nào quên nhau.....

Cuộc sống là một chuỗi ngày hạnh phúc và mỗi người sẽ có những hạnh phúc riêng của bản thân...tuy trái tim ko thể nào quên đi hắn nhưng bây giờ nó đã hạnh phúc khi có An chia sẻ.....

HÃY ĐEM QUÁ KHỨ KHÓA CHẶT LẠI

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

_____ 2 Năm sau _____

Cuộc sống của nó trôi qua thật nhanh từ khi có An...mới đây mà đã hai năm, niềm vui tràn ngập trên môi nó, nhưng sao trái tim nó vẫn còn có hấn ko thể nào quên....nó cứ ngỡ rằng hấn sẽ đang rất hạnh phúc cùng Nhi mà đâu biết rằng trái tim hấn đang tan nát theo nó.....

- Như heo!!!! dậy nè!! _An lay lay nó

- Ồ!! anh cho em ngủ tí nữa đi mà! _Nó ngái ngủ nói

- Ko được!!! dậy đi...anh nói với ông ảk..... _An hăm dọa

- Thôi mà! em thức rồi nè!! được chưa?? đồ đáng ghét..... _Nó nói và bỏ vào nhà VS

An chỉ biết cười nhìn nó, nhìn nó mà phát cười hai năm nay anh luôn bên cạnh nó, luôn tạo cho nó niềm vui và tiếng cười, thấy nó vui anh thật sự cũng rất vui nhưng anh biết nó chưa bao giờ quên đi hấn....

- Xong rồi nè!! _Nó bước ra

- Hihi đi thôi!! hôm nay là ngày học cuối cùng đó! _An nói

- Ồ ha! vậy là đã tốt nghiệp rồi anh nhĩ? _Nó nghệt mặt ra

- Chứ sao nữa? _An cười kéo nó đi

Nó chạy nhanh phía sau An, sống với An hai năm "trình độ" đi của nó càng nhanh và mới đây nó và An đang đứng trước ngôi trường đã cùng nó gắn bó 2 năm.....

Cuộc sống của nó cứ trôi qua như thế....lặng lẽ.....

Hấn đã chờ nó rất lâu giữa trời đầy tuyết nhưng chẳng thấy nó đâu, hấn trở về Việt Nam với con sốt làm hấn hôn mê suốt 3 ngày liền...mọi người nhìn hấn xót xa ko thể tin được hấn sẽ trở nên như thế.....

Sau con bệnh hấn đã bình thường trở lại nhưng lạnh lùng hơn trước và ko bao giờ cười nữa nếu có cũng chỉ là nhếch mép lên mà thôi.....thích ngồi im lặng ko nói ghay đi suốt đêm để uống rượu...mỗi ngày hấn chạy qua điều là những giọt nước mắt nhưng chẳng ai thấy nó lăn xuống vì thực sự nước mắt đang rơi ở trong tim.....

Khi nghe một điều gì đó về nó hấn điều nhói lên từng nhịp ko biết nó sẽ sống thế nào, có hạnh phúc ko? có nhớ hấn như hấn nhớ nó ko? và hàng ngàn hàng vạn câu hỏi khác nhưng chẳng ai trả lời cho hấn biết chẳng có ai cả.....

- Hi mình đến trường thôi...hôm nay là ngày cuối cùng đó!!!! _Nhi lại nói cười với hấn, Nhi và hấn bây giờ chỉ là hai người bạn ko hơn ko kém

- _Hấn im lặng bỏ đi

Nhi đứng đó ko buồn vì cô đã quá quen với cảnh này, có bao giờ hấn nói với cô dù chỉ là một câu đâu...hằng đêm cô cứ theo hấn đến tận quán bar ngồi và nhìn hấn những giọt nước mắt đau xót cứ rơi, và những đêm mất ngủ vì trông hấn....

Thật sự cô đã hi sinh quá nhiều cho cuộc tình này, nhưng cô chỉ biết im lặng và chờ đợi một điều gì đó khiến cô thanh thản hơn....

Ngôi trường dần dần xuất hiện, ngôi trường mà nó từng chạy, từng nói, từng cười như vẫn còn đây nhưng nó đã rất xa.....

- Thy! Trường _Nhi vẫy tay gọi

- Hi! cả tuần rồi mới gặp bà đó! _Thy vẫn như xưa lúc nào cũng cười nói

- Hôm trước có người thiếu tụi mình châu kem phải ko Thy? _ Trường nháy mắt tình tình với Thy
- Ủa? có ko ta?? _ Nhi giả ngờ
- Tui đi trước! _ Hấn cắt ngang cuộc nói chuyện và bước đi
- Khang vẫn như thế sao?? _ Thy chùn giọng hỏi
- Uhm! có lẽ anh ấy còn yêu Như rất nhiều _ Nhi cũng buồn nói
- Để tui xem sao?? _ Trường nói và chạy theo

Từ ngày nó đi, Trường và hấn cũng dần thân thiết hơn vì trái tim cả hai chỉ có một bóng hình

Hấn đứng giữa sân thượng, gió thổi từng hồi, bỏ hai tay vào túi và nhẹ nói....

- Em có hạnh phúc ko? anh nhớ em lắm?? em có nhớ anh ko hả? _ Hấn nói nước mắt chảy vào tim
- Ông vẫn chưa quên sao?? _ Trường lên vỗ vai hấn
- Quên sao?? đã từng nghĩ nhưng ko thể! _ Hấn nhún vai
- Hai chúng ta giống nhau quá nhỉ??
- Cùng yêu một người..... _ Hấn nhếch mép
- Nhưng ông được cô ấy yêu còn tui thì..... _ Trường ấp úng
- Đâu phải được yêu là hạnh phúc.....
- Tại sao chứ?? _ Trường nhìn hấn
- Ko tại sao cả?? _ Nói rồi hấn bước xuống sân trường

Trường đứng đó nhìn hấn đi khuất thầm nghĩ "đâu phải được yêu là hạnh phúc là sao nhỉ??" khẽ thương mình một cái vì quá ngốc nhưng thật sự câu nói của hấn làm Trường phải suy nghĩ.....

Nó ngồi cạnh An trong quán kem, cảm giác nóng nực của mùa hè làm nó khó chịu, mặt hấn nhỏ nhìn An thấy mà phát cười....

- nóng quá! ăn kem là sướng _ Nó cười nói
- Em thì cái gì ko sướng với chả ngon _ An chọc nó
- Nè! anh muốn sao hả?? _ Nó lại nổi máu "giang hồ"
- O! ko có ăn đi!! _ An sợ nói

"Như heo! nghe điện thoại đi! heo Như nghe điện thoại kia.... heo oi heo!!!!" Tiếng chuông điện thoại nó reo lên.

- Aaaaaa.... em.... em xóa rồi mà.... sao vẫn còn vậy? _ Nó hét lên bất ngờ
- Hihi anh lấy giọng hay nhất rồi đó! cái này là có 1 ko 2 nha _ An cười nói

Chuông điện thoại của nó được An thu âm giọng của mình để cài làm chuông.....

- Anh chết với em! em nghe điện thoại xong thì chuẩn bị đi! _ Nó nghe máy và hăm dọa
- Alo
-
- Vâng ạ! có chuyện gì sao ba?
-
- Sao ạ?? _ Nó giật mình khi nhấc tới nhà, cảm giác gì đó lại nhói lên
-

- Nhưng....._Nó do dự chẳng muốn về

-

- Ba àk...con....._Nó ngập ngừng

"Tút....tút....tút."Papa nó đã tắt máy từ bao giờ,nó ngồi đó khuôn mặt khác hẳn lúc này,ánh mắt buồn như sắp khóc nhưng vẫn cố điều gì đó len lỏi.....

- Ai gọi vậy??_An lo lắng hỏi

- Ba gọi!_Nó đáp buồn

- Ba gọi thì vui chứ sao phải buồn...

- Ba kêu về!

- Hả??về sao??_An mắt sáng lên nhìn nó

- Sao anh vui thế nhỉ?em chẳng muốn về đó tí nào...nhưng em cũng nhớ mọi người lắm_Nó xụ mặt nói

- Vậy về thôi!_An lại kéo nó đi lần nữa

Nó ngoan ngoãn theo sao An như một đứa trẻ sợ bị thất lạc ra khỏi người thân.....

_____Quán bar CRY_____

Hắn và mọi người đang ngồi trên chiếc bàn VIP phía bên lầu của quán.ko khí khách ở phía dưới nhẹ nhàng ko ồn ào.....

- Hìhi chúc mừng chúng ta đã là sinh viên..._Thy cười nói

- Oh!!_Nhi và Trường cười đáp

- Chúng ta đã có ngành học riêng?vậy còn ông?_Thy quay sang hắn hỏi

- Sẽ ở nhà?_Hắn đáp và uống rượu

- Ở nhà!!!_Cả 3 đồng thanh

- Ukm!_Hắn nhún vai

Rồi ko khí tràn ngập sự im lặng.....hắn đã mất đi lí tưởng từ khi nó ra đi,bây giờ hắn chẳng còn biết làm gì cả....

Buổi tối hôm nay trời rất nhiều sao,nó ngồi phía trên của sân thượng nhìn ngắm những vì sao trên trời.....lòng nó buồn vô hạn....hai năm rồi nó cũng biết là hắn sẽ như thế nào nhưng nó sợ lắm sợ lại ko kiềm lòng được mà sẽ ôm lấy hắn và sẽ làm Nhi đau khổ.....

"2 Năm rồi anh sống như thế nào?hạnh phúc chứ?chắc có lẽ là hạnh phúc...."Nó nghĩ thầm và đi vào phòng.....ngày mai sẽ là ngày mới đối với nó là ngày nó trở về.....

An nằm trong phòng cũng chẳng ngủ được,thật sự anh muốn biết người khiến nó khóc,người khiến nó cười,và người nó yêu là ai?anh biết nó chưa quên được người đó.....

Cứ thế nó và An dần chìm vào giấc ngủ,sau giấc ngủ này có lẽ sẽ thay đổi tất cả....

Sân bay Tân Sơn Nhất

Nó bước khỏi máy bay,vươn vai hít thở cái ko khí mà hai năm nay nó chưa từng hít,nó nhớ lắm nơi mà nó đã ra đi trong nước mắt.Nó bước đi thật nhanh..

- Nèk!đợi anh với!_An chạy theo nó và hai cái valli to đùng

- Chậm như rùa í!_Nó đứng trên

- Nè...Đừng tưởng về Việt Nam rồi ăn hiếp anh nha!

- Hìhi anh hiểu em ghê nhỉ??_Nó cười gian nhìn

- Oh my god!_An đứng than

- Đi thôi nèk.._Nó bước vào taxi gọi

An chạy thật nhanh vào theo nó,nó ngồi trên xe hồi hộp lắm,nhìn ra xa phía bên ngoài cửa kính và ngắm nhìn mọi vật xung quanh...Từng con đường,từ đây phố nhưng hôm qua....

Bỗng nó thấy một dáng người lướt qua nhìn rất quen,nó ngược mắt nhìn theo trái tim đập liên hồi như muốn nổ tung ra,nhưng phút chốc hình dáng đó đã khuất dần và có lẽ người đó là hắn....

- Như!em sao vậy??_An thấy nó kì lạ

- Ko sao??_Nó lắc đầu

- Ukm!hay đi máy bay mệt quá!!_An lo lắng

- Ko phải đâu??tới rồi kìa..._Nó mừng rỡ khi thấy nhà nó

Nó bước xuống xe chạy nhanh đến cổng nhà,ngôi nhà nó đã rời xa cảm giác thân thuộc ngày nào đã hiện về....

- Aaaaa...chị hai về rồi kìa ba ơi_Bé Trúc chạy ra mở cổng và hét lên

- Wou!em lớn quá rồi nè!_Nó ôm Trúc nói

- Con về rồi...đi nhớ con lắm!_Di nó dịu dàng bước ra...Ánh mắt nụ cười vẫn như ngày nào

- Giờ mới về àk_Papa nó giận dỗi

- Hìhì Tại con bận học mà ba!_Nó nũng nịu nói

- Con chào 2 bác_An cúi người chào nói,này giờ mới được nói

- Ồ!An hả??thôi vào nhà đi con_papa nói hiền

- Vâng ạ!!

Nó vào nhà cười nói,ngồi bên cạnh mọi người nó đem tất cả quà nó mua cho mọi người,tặng mọi người....nó cười hạnh phúc.....

- Thôi con lên phòng đây!_Nó nói và đi

- Ukm!An cũng lên phòng đi con,cũng mệt rồi!_Di nói

- Vâng ạ!_An cười bước theo nó

Nó và An kéo vali lên phòng.....nó cười nhìn An nói...

- Phòng anh đối diện phòng em_Nó nói và chỉ về phía An

- Ukm!anh vào phòng trước nha!_An cười nói

Nó gật nhẹ và vào phòng...căn phòng vẫn như xưa ko một vết bụi,tất cả đồ đều ở vị trí cũ...tất cả...tất cả vẫn còn nó nằm trên giường cảm giác ấm áp của ngày nào...đem điện thoại trong túi và họi điện...

_____ Quán bar CRY _____

- HẢ??CÁI GÌ??BÀ VỀ VIỆT NAM RỒI ÀK_Thy hét lên

-

- Hìhì vui quá mà!đang ở đâu vậy,đến quán bar Cry đi!

-

- Nhanh nha!

Thy mỉm cười tắt máy và bây giờ cả 4 ánh mắt đang nhìn Thy tò mò.....

- Như về hả??_Trưởng hỏi

- Như phải ko? _Nhi cũng hỏi hớp
- Ukm! tí bà ấy lại đây nèk... _Thy cười nói
- Vui quá đi _Nhi cười nói
- Như về rồi!! _Trường thì cười hạnh phúc

Tại một quán cafe hắt đang ngồi đó ánh mắt nhìn xuống phía dưới như đang chờ đợi một ai đó... và hắt đang chờ thằng bạn thân sau 5 năm xa cách, hôm nay người đó đã trở về, hắt có cảm giác gì khó tả lắm khi ngồi chờ.....

- Khang.... _An vẫy tay lại
- Lâu quá vẫn khỏe chứ? _Hắt nhìn An

An ngồi đối diện hắt, nhìn thằng bạn thân cười hiền, nụ cười tỏa nắng....

- Vẫn khỏe! còn ông xanh xao quá!
- Vậy àk!!!!
- Sao vậy? có chuyện gì sao??
- Ko! ko có gì?? ông về khi nào? _Hắt lắc đầu hỏi
- Mới về nèk.... đáp máy bay là gặp ông đó! _An cười nói
- Àh! mà sao về đây vậy! lần trước ông nói là lâu lắm mới về mà!
- Hìhì bí mật.. _An cười bí ẩn
- Cái gì mà bí mật nữa vậy!!! _Hắt tò mò chưa bao giờ thấy thằng bạn như thế
- Thật ra thì mh về đây với một cô gái..... bla.... bla.... _An kể hết mọi chuyện về nó cho hắt nghe

Hắt im lặng nghe hắt kể... nào là ngọc... nào là giống con nít.... càng kể hắt lại càng giống nó, trái tim hắt chợt nhói đau.... nỗi đau mang tên tình yêu....

Nó đón taxi bước nhanh vào quán bar mọi người đang nhìn nó. Chiếc váy ngắn bó sát, mái tóc uốn xoắn cột cao, đôi long mi cong vút, nó bước vào. Bây giờ nó là tâm điểm của sự chú ý.....

Nó bước lại bàn đang có ba người đang nói cười vui vẻ.... mọi người ngược lên nhìn nó xa lạ..

- Hello! em chào anh _Nó vẫy tay chào Trường và cười nụ cười chết người
- Cô là ai?? _Trường lạnh lùng đáp, dù trái tim đang đập liên hồi
- Hìhì chết nha... ông Trường nhà ta tôn thờ chủ nghĩa độc thân mà! _Thy chăm chọc
- Có ẻm xinh vậy nhá!! _Nhi cũng bon chen
- Anh ko nhớ ai sao?? _Nó cười tươi

Thật sự nó rất khác so với 2 năm trước, nó cao hơn, xinh hơn và cách nói chuyện khác đi nhiều, nó che giấu được những cảm xúc trong nó và bây giờ là nó đã thay đổi nhưng trái tim thì ko thay đổi được.....

- What?? ai là ai?? _Trường chau mày
- Ah! mà khoan..... _Thy nhìn nó suy nghĩ
- Aaaaa.....! Như _Thy hét lên và ôm nó
- Hìhì chỉ có bà nhận ra tui thôi! _Nó ôm con bạn cười khúc khích
- O! Như.... Như.... hả?? _Trường áp úng
- Tui chứ ai nữa?? Bà bè ko nhận ra gì hết àk... _Nó chu môi giận dữ
- Như! _Nhi hét lên ôm chặt lấy nó

Chưa bao giờ nó và Nhi được thân mật như thế này vì ngày Nhi về nước là cũng làngày nó ra đi,và nó cũng ngại lắm khi phải nói chuyện với Nhi vì nó biết nó còn yêu hấn.....

- Hihi bà vẫn khỏe hả?? _Nó cười rồi vòng tay Nhi

- ukm!vẫn khỏe.....

- Như đẹp quá luôn ák...làm tui này ko nhận ra....._Trùng nhìn nó khen

- Ukm!đúng rồi...có đi thăm mĩ ko đây? _Thy cười gian

- Trờitui đẹp chuẩn ko cần chỉnh nhá!

- Hihi mà bà về với ai vậy?? _Nhi hỏi

- Tui về với một người bạn!

- Bạn! _Cả 3 đồng thanh nhìn nó

- Bạn trai hay gái _Thy hỏi nhìn nó chờ đợi

- Bạn trai!! _Nó thần nhiên đáp

- BẠN TRAI _Cả 3 lại được một trận hết lên

- Ukm! _Nó biết cả 3 người đang nghĩ gì,nhưng nó ko giải thích,nó ko muốn hấn biết là nó chưa quên hấn và cho Nhi và hấn hạnh phúc.....Nó cứ nghĩ Nhi và hấn đang yêu nhau....

- Người đó đâu rồi _Thy lại tò mò

- Đúng rồi đó,người đó ra sao?? _Nhi cũng ko kém

- Hihi một tí tui sẽ giới thiệu mà! _Nó cười điện thoại cho An

An và hấn đang trò chuyện rất vui,An đang kể về nó đứa con gái ngốc bên cạnhanh suốt 2 năm qua....

" An ơi!An ák....nghe điện thoại em nèk.....Anoooooooooooo" Chuông điện thoại An reo lên và giọng nói vàng oanh của nó.Nó trả thù An đây mà,An mỉm cười nhìn vào màn hình là nó.

Hấn thì nghe giọng nói rất quen,giọng nói này làm hấn nhớ nó nhưng ko biết có phải là nó ko nữa.....

- Anh nghe nèk...._An cười nghe

-

- Anh đang ở quán cafe nèk.

-

- Vậy ok!anh đến liền. _An cười tắt máy,nói đến nó là An luôn phải cười

- Cô gái đó gọi sao?? _Hấn chùn giọng hỏi

- Ukm!hay ông đi với tui gặp cô ấy luôn hak!!

- Ukm!cũng được! _Hấn cũng ko muốn lắm nhưng sao hấn tò mò về người con gái này quá.

Cả hai cùng bước ra khỏi quán,hai chàng trai hai phong thái khác nhau,một người lạnh lùng nhưng trong người toát lên một vẻ gì đó uy nghiêm,còn một người vui vẻ,nhìn rất là handsome.....

Tự dưng trái tim hấn hồi hộp như bao giờ hết,có một cảm xúc gì đó trong lòng hấn,cảm giác ko tên....

Anh đến rồi nè _An cười chạy lại phía nó làm mọi người bất ngờ nhìn An.....Hai đôi mắt màu xanh nước biển,mũi rất cao và đặc biệt là nụ cười khiến người khác phải ngước nhìn...

- Hihi trẻ nhá! _Nó cười chọc An

- Hìhi tại kẹt xe mà!
- Mà giới thiệu với anh...đây là mấy bạn em...Thy,Trường,Nhi_ Nó nói và chỉ tay từng người
- Hìhi chào mọi người! mình là Thiên An! _An cười nói
- Chào! _Trường khẽ chào, Nhi và Thy thì nhìn An cười thân thiện, thật sự mà nói vì An quá nổi bật....
- Mà anh đến với ai vậy?? _Nó quay qua hỏi
- Ah! với bạn.... _An nói quay lại phía sau

Hắn phải đi nghe điện thoại nên ko biết nó đang có ở đây....hắn chạy vào cười..

- Xin lỗi!...tui.... _Nụ cười đã tắt và hắn đang chôn chân tại đó
- Đây là bạn anh _An chạy lại kéo "thằng bạn"

Nó đang xôn xao cùng Thy nên ko nhìn thấy hắn, nó đang cười quay lại thì....." Xoảng" ly rượu trên tay nó đã rơi xuống từ bao giờ, anh mắt chùn xuống, rung rung.....

Khuôn mặt này nó đã ko nhìn thấy được 2 năm rồi, nó nhớ lắm ánh mắt khi nhìn nó, khi đôi mắt hắn khép lại nó luôn ngắm hắn đến nửa đêm mà.....

Đôi tay rung rung, miệng cứ muốn 1 nói nhưng sao khó kẩn quá! Mọi người lặng nhìn chứ ko biết phải làm như thế nào? Dù biết là nó sẽ gặp lại hắn nhưng cũng ko bắt ngờ như thế này chứ.....

An ngồi cạnh nó mà cũng chẳng hiểu gì....có cảm giác gì kì lạ lắm, nó buồn xuống gằm....Bỗng nó nắm nhẹ tay An, bàn tay nhỏ bé ướt đẫm mồ hôi như muốn nói một điều gì đó....

- Chào! lâu quá ko gặp _Nó khẽ gật đầu nói, phá tan ko khí im lặng
- Ukm! vẫn khỏe hả?? _Hắn nhìn nó ánh mắt đến xót thương...Người mà hắn đã nghe An kể là nó sao, người mà làm cho An cười là nó sao??
- Vẫn khỏe! cảm ơn!! Ah! đây là Khang bạn em _Nó cười gượng nói
- Ukm! anh biết! _An cố cười chứ thật ra trong lòng anh cũng chứa hàng vạn câu hỏi tại sao?
- Cò đây là An BẠN TRAI em _Nó quay sang hắn nói, cố tình cho hắn nghe thấy

An còn bất ngờ hơn hắn, nhưng anh cũng im lặng làm theo lời nó, cố gắng ngồi yên bên cạnh nó, thật sự anh cảm nhận được nỗi đau từ nó.

Mọi người ngồi đó chẳng ai nói câu gì, ko gian yên ắng đến lạ thường. An muốn hỏi nó và hình như An đã biết được điều gì đó...."ko lẽ Khang là người đó sao??" An gạt đi những dòng suy nghĩ....An biết nó vẫn còn yêu hắn.....

Nó ghét sự im lặng, ghét cảm giác này, ko gian làm nó ngột ngạt.....

- Hìhi sao ko nói gì hết vậy?? mọi người ko muốn tui về sao?? _Nó chu môi giận dỗi
- Ko có! mọi người nhớ bà lắm mà! _Thy cười nói
- Mà nè! ông học ngành gì thế? _Nó quay qua Trường hỏi làm bất ngờ
- Hà? _Trường giật mình
- Học bác sĩ đấy nhá! _Thy xen vào cười nói
- Hà? ghê nha! _Nó chớp chớp mắt đáng yêu
- Ko cần bất ngờ như vậy đâu? bạn bà giỏi xưa giờ! _Trường tự tin nói làm nó phì cười
- Haha ukm! ukm! tui biết bom rẻ mà! nhưng cũng đừng nỏ như thế chứ! _Nó chọc Trường đỏ cả mặt
- Bà đáng ghét! _Trường cũng cười
- Mà bà sống có tốt ko?? _Nhi nhìn nó
- Tốt chứ? nhờ có "anh ấy" nên mình sống hạnh phúc lắm! _Nó nắm nhẹ tay An

- Àk....ừm..._An giật mình khi nghe nó nói.....này giờ An đang suy nghĩ về thái độ của nó và hấn

Hấn im lặng nhìn thái độ của nó và An,hấn buồn lắm,trái tim hấn đã tan nát,sự chờ đợi để nói ra tình cảm cũng chẳng còn gì.....vậy mà hấn nhờ người theo dõi nó sống như thế nào.....cuộc điện thoại lúc này là người ta thông báo nó về Việt Nam.....hấn đang vui thì bất ngờ gặp nó.....

Suốt cả buổi cũng chẳng nghe ai nói gì,hấn thì im lặng từ khi gặp nó.....

Nó nhanh chân bước vào taxi che giấu đi khuôn mặt đầy nước của mình,hai bên má nóng hổi,từng giọt,từng giọt rơi xuống khuôn mặt hoàn mĩ của nó và đã hai năm rồi nó chưa từng khóc vậy mà bây giờ nó lại.....

- Nè!khóc đi!_An đưa vai bên cạnh nó

- Tại sao....tại sao...lại gặp nữa chứ?_Nó tựa vào vai An khóc và ôm siết lấy An

- Uhm!anh biết mà!_An nhẹ ôm nó vào lòng mình

-_Nó im lặng khóc chẳng nghe thấy tiếng nấc nhưng từng giọt nước mắt cứ rơi xuống..

An ngồi đó,An đau lòng lắm chưa bao giờ An làm nó khóc dù chỉ là buồn thôi nhưng hôm nay vì hấn mà nó lại khóc nữa.....Nó mệt mỏi ngủ thiếp trên vai An.

Hấn đang lao vào trong gió,chạy như bay trên đường,gió thổi mạnh lắm lắm rất cả khuôn mặt hấn nhưng ko đau bằng nỗi đau nơi tim hấn...."Ah tìm em rất lâu rồi đó Như àk.....em sống tốt như thế sao?Bên An em hạnh phúc lắm àk....."Hấn chạy với dòng suy nghĩ.

Có lẽ hấn sẽ bỏ cuộc đứng nhìn nó hạnh phúc,vì hấn biết An sẽ làm nó hạnh phúc ko như ở bên cạnh hấn đau khổ.....

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

Buổi sáng ấm áp của thành phố nhộn nhịp,nó đang nằm trên giường,say sưa ngủ,nhưng nơi khóe mắt còn những giọt nước mắt vô thức đọng lại,hai gò má hồng lên trông rất đáng yêu.

Nó chợt tỉnh giấc,vươn vai kéo rèm cửa,ánh nắng chói chang làm mắt nó nhắm lại nhưng nó cứ thích đứng đó nhìn cảnh vật xung quanh thật là đẹp.Nó vào VSCN và bước xuống nhà cười toe,nó là vậy đấy khi nào đau khổ lắm nó mới khóc chứ bình thường nó rất mạnh mẽ.

- Chào cả nhà!

- Uhm!xuống ăn sáng đi con_Dì nó dịu dàng đặt thức ăn xuống

- Cảm ơn dì!

- Thức ăn,ăn quen ko con??_Dì nó nhìn An âu yếm

- Vâng ngon lắm!_An cười nói

- Ôi trời ơi!nhìn quá nhỉ??_Nó nói lí nhí chọc An

- Em nói ai hả??_An lướm nó

- Ô!!!nói gì nhỉ?em nói dì làm ngon quá!_Nó giả vờ vô số tội

- Em giỏi lắm!!

- Ủa?mà hôm qua làm sao con lên phòng ngủ được vậy??_Nó ngược lên nhìn cả nhà

- An bế con lên phòng đó!con gái gì mà chơi cho ngủ luôn vậy àk!_Papa nó bỏ tủ báo xuống nói

- Anh hả?_Nó quay sang An

- Chứ ai nữa?đề nghị em giảm cân nhá!như heo vậy!
- Anh nói ai là heo hả??
- O!anh nói thịt heo ngon ghê!_An đánh trống lảng'
- Phải hong?_Nó nhìn An té lữa
- Phải mà!đứng ko Trúc_An cười nháy mắt với Trúc
- Vâng!đứng rồi!_Trúc tinh nghịch nháy mắt lại
- Hai người ăn hiếp em!_Nó giận dỗi
- Có hong ta??_An cười giả vờ suy nghĩ
- Đâu có đâu!chị ăn hiếp anh An hoài àk_Trúc bất bình,mới về được một ngày nhưTrúc và An đã rất thân.An thì rất giỏi thân thiện.
- Huhu ba coi kìa!_Nó nũng nịu khóc
- Ba thấy con ăn hiếp hai đứa thì có_Papa nó cười nói,nó trở về căn nhà lạitràn ngập tiếng cười nói.
- Ba...._Nó tức
- Di oiiiiiii...di nói câu công bằng đi_Nó quay sang đi "cầu cứu"
- Hìhì hai đứa ko được ăn hiếp Như đó! mẹ đánh đòn àk_Di nó dọa nạt
- Di là số 1 mà!nghe chưa hả?_Nó đưa tay ra hiệu và quay sang "hai anh emAn" nói

Thế là cả nhà cười trước sự ngây thơ và đáng yêu của nó.Ăn sáng xong nó đi dạoquanh nhà,nhìn mọi thứ xung quanh.Nó dang tay đón lấy mọi thứ hít thở thật sâu.

- Thoái mái chưa??_An từ phía sao nó
- Hìhì cảm ơn anh_Nó soay lại nhìn An cười
- Vì điều gì??
- Về tất cả,lúc em khóc,em cười điều có anh!
- Ko có gì!em vẫn....._An áp úng
- Ukm!có đôi lúc em tưởng mình đã quên nhưng thật sự ko thể nào?hình ảnh đó cứhiện về và sâu thẳm trong tim em đang nhớ rất nhớ_Nó như hiểu An muốn hỏi gì.
- Giờ thì anh đã biết!
- Biết gì!
- Biết mà!_An cười

Thật ra An đã yêu nó từ rất lâu,từ lần đầu tiên nhìn vào ánh mắt nó,nhưng có lẽAn phải chấp nhận,An cứ ngỡ rằng sẽ làm nó quên đi hấn nhưng thật sự ko thế nào,An lặng nhìn nó,cảm giác gì đó nhói lên.

An bước nhanh ra khỏi nhà,An đã hẹn hấn,An muốn nói rõ mọi chuyện ko muốn thấy nó đau khổ như thế nữa,

Trên sân thượng của một tòa nhà cao thật cao,hắn đứng đó chờ An,trái tim hẫđập lên từng hồi,ánh mắt xa xăm bao trùm cả một bầu trời âm ảm.

An bước tới,ánh mắt giận dữ,nắm áo hấn và đánh thật mạnh.

- Ông là đồ tồi!ông ko xứng đáng làm bạn tôi!
-_Hấn im lặng,nghe An oán trách.
- Cú đánh này là đánh để thay tình cảm Như giành cho ông đấy!đến giờ phút nàycô ấy vẫn còn yêu ông đó!
- Như...._Hấn khẽ nhìn vào đôi mắt An

- Tại sao??ông ko tranh giành cô ấy chứ?tại sao??

- Như còn yêu tui sao??_Hấn lay mạnh vai An

- cô ấy đã nói thế!

- Vậy còn ông và Như!

- Cô ấy chỉ xem tui là anh trai!_An cười khỏ

- Cảm ơn ông_Hấn ôm An

- Đừng cảm ơn hãy làm cô ấy hạnh phúc!nếu ko tui đánh ông nữa đó!

- Ông đánh đau thật_Hấn cười sò mặt

- Hihi_An cười nhìn phía xa

Hai người con trai nhìn nhau cười,hắn hạnh phúc,niềm vui đã trở lại,nụ cười của hắn tất cả điều đã trở lại.Hắn muốn hét thật to hàng ngàn hàng vạn câu"anh yêu em" cho nó nghe.Câu mà 2 năm trước nó rất muốn nghe và bây giờ cũng vậy.

Buổi trưa đầy nắng có người con gái khá xinh đang đứng chờ một người,một người làm cô hạnh phúc,cô đang cười một nụ cười tuyệt đẹp.

- Chờ anh lâu ko??_Hấn chạy xe lên hỏi

- Ko lâu!có chuyện gì sao anh!_Nhi hỏi

- Hihi có chứ!lên xe đi!_Hấn cười nhìn Nhi

Nhi bước lên xe mà niềm vui khôn tả,hắn đã cười trở lại,nụ cười của người mà cô đã từng yêu."ừk...thì từng yêu" cô chợt buồn ngồi phía sau hắn,hắn im lặng ko nói gì nhưng cô cảm nhận được niềm hạnh phúc đang dần trào lên trong lòng hắn,rất hạnh phúc.

Chiếc xe dừng lại tại trung tâm mua sắm lớn,hắn chạy vào gửi xe và kéo Nhi vào trong.Bỗng Nhi sững người khi nhìn thấy hắn đang từ từ tiến tới quầy bán trang sức.Cô đứng nhìn hắn hồi hộp" ko lẽ...muốn cầu hôn mình sao?ko thì nào?"Nhi vội sua đi dòng suy nghĩ của mình.

- Em lựa giúp anh nha!_Hấn nhìn Nhi nói,làm trái tim cô tan nát

Thật ra hắn muốn cầu hôn nó,muốn làm cho nó bất ngờ nhưng vì là con trai k biết chọn nhẫn nên phải nhờ vả Nhi.Nhưng hắn đâu biết rằng chính điều này làm cô đau khổ.

- Ok!_Nhi cười nói,che giấu cảm xúc của mình,hắn cũng có thấy đâu vì hắn có nhìn cô đâu chứ!

- Lấy ch o em cái này chị nhé!_Nhi nói với chị bán hàng

- Đẹp ko!Như sẽ rất thích cho coi!_Nhi cười nhìn hắn

- Đẹp lắm!cảm ơn em!

Hai người đứng nhìn nhau cười rất tươi mà đâu hay biết rằng có người này giờ dần nhìn thấy tất cả,nhìn thấy hắn cười hạnh phúc bên Nhi.Nó đứng đó lòng nặng trĩu trái tim quặn lên từng cơn đau.

- Nè!sao đứng đây?_An vỗ vai nó

- Chờ anh!em ko muốn mua đồ nữa!em muốn đi dạo!_Nó nói và bỏ đi

- Ồ!thật là....._An lắc đầu chạy theo

Trên thảm cỏ xanh của công viên,nó đang dạo từng bước ,lòng nó đau lắm,hình ảnh hắn vui vẻ bên Nhi lại ùa về làm nó nghẹt thở.

- Em buồn sao??_An đi bên cạnh hỏi

- Ko có!

- Em đừng gạt anh!anh thấy rồi!_An nói lúc này anh cũng nhìn thấy được hắn và Nhi

- Em....

- Anh yêu em _An dừng lại ôm nó dịu dàng

- _Nó bất ngờ ko nói nên lời, đứng đó ôm nhẹ An

- Anh biết! em chỉ xem anh là anh trai, em còn rất yêu Khang, anh biết, nhưng anh ko thể lừa dối trái tim mình được nữa! những lúc em buồn, em khóc anh rất đau!

- Anh..... _Nó ko biết phải nói như thế nào nữa

- Khang cho em niềm đau và nỗi buồn! anh cho em niềm vui nhưng mà niềm vui thì dễ quên còn nỗi buồn thì nhớ mãi đó Như ắc!

- An ắc! em xin lỗi anh! em ko xứng đáng được anh yêu đâu?

- Em đừng nói vậy! em xứng đáng được như thế vì em là một người con gái biết nghĩ cho người khác. Haizz..... nhưng anh cũng sẽ như thế thôi! Em hãy về bên Khang đi! Khang còn yêu em đó! _An nói rồi vòng tay nó ra

- Cảm ơn anh! _Nó nhìn An nói

Rồi An bước đi, trái tim anh đang đau nhói nhưng nỗi đau này yên bình lắm, ko dày vò, ko nặng trĩu là nỗi đau hạnh phúc khi làm người mình yêu hạnh phúc. Nó bên cạnh An lòng cũng ấm áp lạ thường. An luôn mang cho nó cảm giác bình an như chính tên của anh vậy.

Nó mặt chiếc váy trắng, đang đứng đón taxi lòng nó đang rất hồi hộp lúc này nó nhận được điện thoại từ hấn.

- Alo! Ai đấy!

-

- Sao cơ?

-

- Anh sao thế! _Nó bắt đầu lo lắng

-

- Anh đang ở đâu?

-

- Em đến liền!

-

Tút...tút...tút...Nó chỉ nghe được tiếng tút dài từ hấn. Chiếc taxi chạy thật nhanh lòng nó đang dâng lên từng cơn đau, nó lo lắng cho hấn gần như muốn khóc.

Bước xuống taxi nó chạy thật nhanh vào trong thang máy, người nó đang rung lên bần bật, trái tim nó như muốn nổ tung ra.

"Tinh...tong"Thang máy mở cửa ra, nó chạy thật nhanh đến phòng 301. Căn phòng im lặng nó đưa tay định mở cửa thì cánh cửa tự mở ra.

Bỗng nó nhìn thấy những ngọn nến được thắp lên xung quanh căn phòng, những bóng hồng được xếp thành hình trái tim và dòng chữ I LOVE YOU ở ngay giữa, bóng bay khắp trần nhà.

Đèn chột tắt, dưới ánh nến lung linh một người con trai bước ra từ từ và là hấn. hấn ko bị gì cả chỉ muốn nó đến gặp nên phải đành gạt nó.

- Anh yêu em Như ắc! _Hấn lại gần nói

- Yêu tui! _Nó nhếch mép cười, nó hạnh phúc lắm chứ nhưng nhớ lại cảnh hấn đi Bên cạnh Nhi

- Yêu em từ hai năm trước!

- Vậy sao? _Nó đáp hồ hững

- Anh xin lỗi vì đã để em phải ra đi và đau khổ!

- Ko cần! bây giờ tui rất hạnh phúc! nếu anh ko sao thì tui về! _Nó nói và bước đi vì nó sợ nó sẽ ko kiềm được lòng mà chấp nhận hấn

- HẠNH PHÚC SAO? EM ĐỪNG TỰ LỪA DỐI MÌNH NỮA!!!! _Hấn hét lên

- Vậy anh nói anh yêu tui àk!Nực cười!lúc này còn đi bên cạnh Nhi hạnh phúc giờlại nói yêu tui!Nhanh thế nhỉ?_Nó cũng hét lên đầy khinh bỉ
- Sao em biết!_Hắn ngạc nhiên
- Nếu ko làm sao tui biết!
- Em ghen hả?
- Ai ghen chứ!tại thấy nên tui nói!_Nó lúng túng khi bị hắn nói trúng
- Cái này của em mà!_Hắn đưa cho nó hộp quà
- Cái gì đây!
- Mở ra đi!
-_Nó mở ra và ngược lên nhìn hắn
- Tặng em đó!đã làm em hiểu lắm!
- Vậy là.....
- Anh nhờ Nhi chọn đó!bây giờ thì chấp nhận chứ!
- Em....._Nó thoáng đỏ mặt

Hắn nhẹ nhàng đeo nhẫn vào tay nó và hôn lên,ngồi trong lòng hắn nó cảm nhậnđược hai trái tim đang cùng hòa chung nhịp đập.

- Em có biết ý nghĩa của nhẫn ko?
- Thì là lời cầu hôn!
- Ko phải?
- Vậy là gì?_Nó tựa vào đầu hắn hỏi
- Nhẫn có hình tròn ko có nơi bắt đầu và nơi kết thúc,tượng trưng cho tình yêuvĩnh cửu và anh muốn chúng ta như thế!anh yêu em!_Hắn ôn tồn nói
- Em hiểu rồi!Em cũng yêu anh!

Hắn cúi đầu xuống hôn nó,nó nhắm mắt lại chờ đợivà....."RẦM".....Cánh cửa phía sau nó và hắn sập xuống vàThy,Trường,Nhi,An đang nằm lên nhau.

- Sao...sao...mọi người ở đây!_Nó đỏ mặt hỏi
- Tui kêu mọi người đi rồi mà!_Hắn nói lí nhí
- Tụi tui....Tại ông Trường đòi ở lại!_Thy áp úng nói
- Sao...tại tui chứ!Tại Nhi kia!_Trường nói và chỉ qua Nhi
- Ồ!tại....tại An đó!_Nhi nhắm mắt chỉ về phía An
- Hihi_Nó và hắn phì cười trước liên khúc đổ tội của tụi bạn
- NÈ!CUỒI ĐỦ CHƯA?_Cả 4 đồng thanh làm nó và hắn sợ sợ
- Tại...tại...haha mắc....cười quá!_Nó ôm bụng cười
- Thôi mà!hihi_Hắn nắm tay nó
- Tụi tui thấy hết rồi nhá!_Thy cười gian nói
- Thấy gì!_Nó giả ngu
- Thấy gì ta!thấy gì An nhỉ?_Thy cười nhìn An

- Anh yêu em!_An quỳ xuống chân Trường nói
- Em....em....ngại quá àk!_Trường giả giọng con gái
- Hahahaha_Thế là cả đám cười sặc sụa

Căn phòng khách sạn nhộn nhịp cả lên,nó nhìn thấy được niềm hạnh phúc từ mọi người và từ trái tim nó.

_____Tại sân bay_____

- Đi khỏe nha!tui nhớ bà lắm đó!_Nó ôm Nhi nói
- Ukm!bà cũng vậy!xin lỗi ko dự đám cưới được!
- Ko sao mà!_Hắn nói và ôm Nhi vào lòng
- Hạnh phúc nhé!quên anh đi!_Hắn nói vào tai Nhi

Rồi cô rời vòng hắn,kéo vali từ từ vào trong,nước mắt cô rơi,cổ kìm lòng để mà không khóc trước mặt nó và hắn.Bóng cô khuất dần sau những bức tường.

2 năm nữa lại trôi qua nó và hắn bên nhau thật yên bình và ngày hôm nay là ngày nó lên xe hoa,nó mặc chiếc váy cưới màu trắng tinh,trông nó chẳng khác nào một thiên thần.Nó hồi hộp đi qua đi lại làm Thy chóng cả mặt.

- Bà ngồi xuống dùm cái đi!
- Tui hồi hộp quá!
- Nhưng tui chóng mặt quá!
- Wou!con đẹp quá!_Di nó bước vào khen
- Cảm ơn mẹ_Nó nói làm di nó giết mình
- Con....._Di nó hạnh phúc ko nói nên lời,bà đã chờ đợi tiếng mẹ này suốt 20 năm.
- Con yêu mẹ!_Nó ôm di nó vào lòng âu yếm

Hắn đứng bên ngoài nhìn nó,hắn mặc bộ vest đen đầy lịch lãm,đang sánh bước cùng nó lên đại sảnh và sau lời tuyên thệ nó và hắn chính thức làm vợ chồng,sau nụ hôn dài và tràn pháo tay rục rờ.

An nắm tay Thy đầy âu yếm và hạnh phúc,anh đã tìm thấy được một nửa của mình rồi và đó là Thy,Trường cũng cười hạnh phúc khi thấy nó đã bình yên.

Chiếc xe cưới đang từ từ tăng tốc,nó đứng lên trên,tung bó hoa về phía sau và vẫy tay chào mọi người,phút chốc chiếc xe mất dần.

Mỗi người sinh ra đều có một hạnh phúc của riêng mình và nó cũng vậy hạnh phúc của nó là hắn như một định mệnh đã an bài.

The End

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh Hôn Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.